

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a členů JUDr. Milady Šámalové, JUDr. Ivany Doubkové, Mgr. Vladimíra Hackla, JUDr. Petra Hajna a JUDr. Tomáše Prokopce v právní věci kárné navrhovatelky: **předsedkyně Obvodního soudu pro Prahu 4**, proti kárně obviněnému: **Mgr. M. P.**, soudce Obvodního soudu pro Prahu 4, v řízení o návrhu na zahájení kárného řízení ze dne 10. 1. 2013, při ústním jednání konaném dne 28. 11. 2013,

t a k t o :

I. Podle ustanovení § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů, **s e**

Mgr. M. P.,
nar. X,
soudce Obvodního soudu pro Prahu 4,

u z n á v á v i n n ý m, ž e

zaviněným porušením svých povinností způsobil neodůvodněné průtahy v řízení v níže uvedených věcech vedených u Obvodního soudu pro Prahu 4:

- 1) sp. zn. 48 C 296/2011 v době od 23. 11. 2011 do 22. 3. 2012,
- 2) sp. zn. 48 C 40/2011 v době od 25. 5. do 3. 10. 2011 a od 3. 10. 2011 do 13. 3. 2012,
- 3) sp. zn. 48 C 151/2010 v době od 6. 1. 2012 do 6. 6. 2012,
- 4) sp. zn. 48 C 176/2009 v době od 21. 9. 2010 do 25. 7. 2011 a od 19. 12. 2011 do 4. 6. 2012,
- 5) sp. zn. 48 C 354/2008 v době od 10. 1. 2010 do 25. 7. 2011,
- 6) sp. zn. 48 C 43/2010 v době od 26. 7. do 18. 11. 2010, od 9. 2. 2011 do 10. 8. 2011 a od 18. 8. 2011 do 13. 2. 2012,
- 7) sp. zn. 48 C 180/2010 v době od 4. 3. 2011 do 9. 8. 2011, od 26. 8. 2011 do 12. 1. 2012 a od 26. 1. 2012 do 30. 6. 2012,
- 8) sp. zn. 48 EC 185/2010 v době od 15. 9. 2011 do 8. 2. 2012 a od 28. 2. 2012 do 7. 6. 2012,

- 9) sp. zn. 48 EC 130/2010 v době od 6. 5. 2011 do 10. 10. 2011 a od 12. 12. 2011 do 16. 2. 2012,
- 10) sp. zn. 48 EC 304/2010 v době od 10. 1. 2011 do 6. 6. 2011,
- 11) sp. zn. 48 EC 60/2010 v době od 17. 3. 2011 do 19. 7. 2011 a od 9. 8. 2011 do 13. 2. 2012,
- 12) sp. zn. 48 EC 135/2010 v době od 14. 2. 2011 do 19. 7. 2011, od 30. 9. 2011 do 14. 2. 2012 a od 6. 3. 2012 do 14. 6. 2012,
- 13) sp. zn. 48 EC 131/2010 v době od 28. 2. 2011 do 25. 8. 2011,
- 14) sp. zn. 48 EC 163/2010 v době od 1. 2. 2011 do 19. 7. 2011 a od 16. 9. 2011 do 19. 1. 2012,
- 15) sp. zn. 48 EC 288/2011 v době od 6. 10. 2011 do 15. 2. 2012 a od 15. 2. 2012 do 14. 6. 2012,
- 16) sp. zn. 48 EC 146/2011 v době od 29. 11. 2011 do 6. 6. 2012,
- 17) sp. zn. 48 C 175/2010 v době od 8. 4. 2011 do 11. 8. 2011,
- 18) sp. zn. 48 C 138/2011 v době od 19. 5. 2011 do 18. 10. 2011 a od 26. 1. 2012 do 12. 7. 2012,
- 19) sp. zn. 48 C 167/ v době od 9. 3. 2011 do 1. 9. 2011 a od 1. 9. 2011 do 12. 3. 2012,
- 20) sp. zn. 48 EC 435/2011 v době od 16. 8. 2011 do 8. 2. 2012 a od 9. 2. 2012 do 19. 6. 2012,
- 21) sp. zn. 48 EC 281/2010 v době od 7. 5. 2011 do 10. 10. 2011 a od 10. 10. 2011 do 6. 3. 2012,
- 22) sp. zn. 48 EC 331/2010 v době od 14. 3. 2011 do 9. 8. 2011, od 10. 8. 2011 do 27. 1. 2012 (5 měsíců) a od 28. 1. 2012 do 7. 6. 2012,
- 23) sp. zn. 48 EC 293/2010 v době od 5. 1. 2011 do 30. 5. 2011 a od 1. 11. 2011 do 5. 4. 2012,
- 24) sp. zn. 48 EC 348/2010 v době od 1. 11. 2011 do 23. 4. 2012,
- 26) sp. zn. 73 EC 3358/2009 v době od 24. 1. 2011 do 30. 4. 2011 a od 27. 6. 2011 do 7. 11. 2011,
- 27) sp. zn. 73 EC 1429/2009 v době od 15. 12. 2010 do 31. 5. 2011, od 11. 8. 2011 do 7. 11. 2011 a od 15. 12. 2011 do 24. 4. 2012,
- 28) sp. zn. 48 C 303/2011 v době od 14. 2. 2012 do 31. 7. 2012,
- 29) sp. zn. 48 C 119/2008 v době od 7. 9. 2010 do 11. 4. 2011 a od 22. 12. 2011 do 6. 6. 2012,
- 30) sp. zn. 48 C 220/2008 v době od 13. 10. 2009 do 11. 2. 2010 a od 1. 2. 2011 do 26. 7. 2011,
- 33) sp. zn. 48 C 214/2009 v době od 1. 10. 2009 do 26. 2. 2010,
- 37) sp. zn. 48 EC 230/2010 v době od 28. 11. 2011 do 23. 4. 2012,
- 39) sp. zn. 48 EC 274/2011 v době od 6. 10. 2011 do 15. 2. 2012,
- 40) sp. zn. 48 EC 605/2011 v době od 22. 11. 2011 do 6. 6. 2012,
- 42) sp. zn. 48 EC 1/2011 v době od 9. 8. 2011 do 20. 1. 2012,
- 43) sp. zn. 48 EC 11/2011 v době od 1. 6. 2011 do 6. 12. 2011,

- 45) sp. zn. 48 EC 279/2010 v době od 14. 7. 2011 do 8. 2. 2012,
- 52) sp. zn. 48 EC 416/2010 v době od 9. 8. 2011 do 20. 1. 2012,
- 53) sp. zn. 48 EC 318/2010 v době od 9. 8. 2011 do 8. 2. 2012,
- 55) sp. zn. 48 C 224/2010 v době od 12. 4. 2011 do 11. 8. 2011 a od 2. 9. 2011 do 12. 3. 2012,
- 56) sp. zn. 48 EC 411/2010 v době od 19. 9. 2011 do 27. 1. 2012 a od 16. 2. 2011 do 8. 6. 2012,
- 57) sp. zn. 48 C 324/2010 v době od 1. 4. 2011 do 23. 8. 2011,
- 59) sp. zn. 48 C 332/2010 v době od 4. 4. 2011 do 22. 9. 2011,
- 60) sp. zn. 73 EC 1436/2009 v době od 23. 8. 2011 do 20. 1. 2012 a od 2. 2. 2012 do 22. 5. 2012,
- 62) sp. zn. 48 C 81/2011 v době od 9. 11. 2011 do 1. 6. 2012,
- 63) sp. zn. 48 C 64/2011 v době od 9. 5. 2011 do 25. 4. 2012,
- 64) sp. zn. 48 C 192/2010 v době od 30. 3. 2011 do 19. 1. 2012,
- 65) sp. zn. 48 C 27/2011 v době od 27. 4. 2011 do 25. 8. 2011 a od 20. 9. 2011 do 25. 4. 2012,
- 66) sp. zn. 48 C 207/2010 v době od 18. 4. 2011 do 26. 1. 2012,
- 67) sp. zn. 48 C 119/2009 v době od 7. 1. 2011 do 31. 7. 2012,
- 68) sp. zn. 48 C 94/2011 v době od 26. 10. 2011 do 1. 6. 2012,
- 70) sp. zn. 48 C 242/2010 v době od 8. 4. 2011 do 24. 8. 2011,
- 71) sp. zn. 48 EC 358/2010 v době od 1. 4. 2011 do 1. 9. 2011, od 15. 9. 2011 do 27. 1. 2012 a od 27. 1. 2012 do 7. 6. 2012,
- 72) sp. zn. 48 EC 48/2010 v době od 29. 2. 2012 do 14. 6. 2012,
- 74) sp. zn. 48 EC 334/2010 v době od 1. 4. 2011 do 23. 8. 2011,
- 75) sp. zn. 48 EC 114/2010 v době od 1. 4. 2011 do 24. 8. 2011,
- 76) sp. zn. 48 EC 350/2010 v době od 1. 4. 2011 do 23. 8. 2011,
- 77) sp. zn. 48 EC 335/2010 v době od 1. 4. 2011 do 24. 8. 2011,
- 78) sp. zn. 48 EC 259/2010 v době od 11. 3. 2011 do 19. 1. 2012 a od 19. 1. 2012 do 18. 6. 2012,
- 80) sp. zn. 48 EC 247/2010 v době od 16. 9. 2011 do 18. 1. 2012,
- 81) sp. zn. 48 EC 26/2011 v době od 8. 4. do 24. 8. 2011,
- 83) sp. zn. 48 C 248/2010 v době od 1. 4. 2011 do 11. 8. 2011,
- 84) sp. zn. 48 C 1/2011 v době od 11. 4. 2011 do 11. 8. 2011,
- 85) sp. zn. 48 C 271/2011 v době od 10. 10. 2011 do 1. 6. 2012,
- 86) sp. zn. 48 C 209/2011 v době od 13. 9. 2011 do 30. 12. 2011 a od 28. 2. 2012 do 30. 6. 2012,
- 87) sp. zn. 48 C 317/2011 v době od 30. 1. 2012 do 4. 7. 2012,
- 88) sp. zn. 48 C 90/2011 v době od 25. 8. 2011 do 20. 1. 2012,
- 89) sp. zn. 48 C 68/2011 v době od 21. 2. 2012 do 30. 6. 2012,

- 90) sp. zn. 48 C 10/2011 v době od 14. 12. 2011 do 24. 4. 2012,
- 91) sp. zn. 48 C 259/2011 v době od 2. 1. 2012 do 30. 6. 2012,
- 92) sp. zn. 48 C 221/2011 v době od 27. 1. 2012 do 30. 6. 2012,
- 93) sp. zn. 48 C 160/2011 v době od 20. 2. 2012 do 30. 6. 2012;

t e d y

z a v i n ě n ě p o r u š i l

povinnosti soudce a ohrozil důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů.

T í m s p á c h a l

**kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. o soudech a soudcích, ve znění
pozdějších předpisů.**

Z a t o s e m u u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. b) zák. č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kárné opatření

s n í ž e n í p l a t u o 10 % n a d o b u 3 (tří) m ě s í c ů,

počínaje měsícem následujícím po právní moci tohoto rozhodnutí.

II. Naproti tomu se kárně obviněný soudce Mgr. M. P. podle § 19 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb. o řízení ve věcech soudců, exekutorů a státních zástupců,

z p r o š ť u j e k á r n ě h o n á v r h u

pro nečinnost v níže označených věcech vedených u Obvodního soudu pro Prahu 4:

- 4) sp. zn. 48 C 176/2009 za dobu od 10. 1. 2010 do 12. 3. 2010,
- 9) sp. zn. 48 EC 130/2010 za dobu od 16. 2. 2012 do 30. 6. 2012,
- 29) sp. zn. 48 C 119/2008 v době od 28. 5. 2010 do 6. 9. 2010,
- 47) sp. zn. 48 EC 207/2010 od 14. 6. 2011 do 8. 2. 2012,
- 50) sp. zn. 48 EC 276/2010 v době od září 2011 do 16. 1. 2012,
- 79) sp. zn. 48 C 210/2010 v době od 15. 2. 2011 do 9. 7. 2011,

neboť uvedené skutky **n e j s o u** kárným proviněním.

III. Řízení o kárném návrhu pro nečinnost se podle § 14 písm. a) ve spojení s § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. o řízení ve věcech soudců, exekutorů a státních zástupců,

z a s t a v u j e

v níže označených věcech vedených u Obvodního soudu pro Prahu 4:

- 4) sp. zn. 48 C 176/2009 za dobu od 29. 4. 2009 do 2. 9. 2009 a od 2. 9. 2009 do 10. 1. 2010,
- 5) sp. zn. 48 C 354/2008 za dobu od 26. 11. 2008 do 4. 6. 2009 a od 27. 11. 2009 do 10. 1. 2010,
- 25) sp. zn. 73 EC 2694/2009 v době od 5. 5. 2011 do 20. 1. 2012,
- 29) sp. zn. 48 C 119/2008 v době od 2. 6. 2008 do 26. 1. 2009,
- 30) sp. zn. 48 C 220/2008 v době od 12. 1. 2009 do 14. 5. 2009 a od 14. 5. 2009 do 22. 9. 2009,
- 31) sp. zn. 48 EC 80/2010 v době od 4. 10. 2010 do 11. 2. 2011,
- 32) sp. zn. 48 EC 55/2010 v době od 10. 8. 2011 do 8. 2. 2012,
- 34) sp. zn. 48 EC 202/2010 v době od 17. 6. 2011 do 8. 2. 2012,
- 41) sp. zn. 48 EC 18/2011 v době od 20. 7. 2011 do 20. 1. 2012,
- 46) sp. zn. 48 EC 94/2010 v době od 19. 1. 2011 do 19. 7. 2011,
- 48) sp. zn. 48 EC 262/2010 v době od 23. 8. 2011 do 20. 1. 2012,
- 49) sp. zn. 48 EC 271/2010 v době od 27. 4. 2011 do 8. 2. 2012,
- 51) sp. zn. 48 EC 264/2010 v době od 20. 7. 2011 do 8. 2. 2012,
- 54) sp. zn. 48 EC 333/2010 v době od 20. 7. 2011 do 8. 2. 2012,
- 61) sp. zn. 48 C 92/2011 v době od 6. 8. 2011 do 20. 1. 2012,
- 72) sp. zn. 48 EC 48/2010 v době od 24. 2. 2011 do 28. 7. 2011 a od 28. 7. 2011 do 9. 2. 2012,
- 73) sp. zn. 48 EC 40/2010 v době od 8. 10. 2010 do 1. 6. 2011 a od 27. 7. 2011 do 20. 1. 2012,
- 82) sp. zn. 48 EC 126/2011 v době od 25. 8. 2011 do 20. 1. 2012,

nebot' návrh na zahájení kárného řízení byl podán **opožděně**.

O d ů v o d n ě n í :

I. Obsah návrhu na zahájení řízení

[1.] Předsedkyně Obvodního soudu pro Prahu 4 (dále též „navrhovatelka“) podala dne 10. 1. 2013 k Nejvyššímu správnímu soudu návrh na zahájení kárného řízení proti soudci tohoto soudu Mgr. M. P. (dále též „kárně obviněný“). Tento návrh odůvodnila původně tím, že se Mgr. P. dopustil v celkem 93 řízeních průtahů. V reakci na vyjádření kárně obviněného však dne 31. 7. 2013 upřesnila, že některé spisové značky byly uvedeny duplicitně, takže svůj návrh mění tak, že na projednání 6 spisů netrvá (konkrétně se jedná o skutky původně označené čísly 35, 36, 38, 44, 58 a 69). Celkem proto v návrhu vymezuje 87 skutků, tzn. nečinností v jednotlivých řízeních. Tím Mgr. P. porušil povinnost soudce rozhodovat v přiměřených lhůtách bez průtahů podle ustanovení § 79 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích (dále též „zákon o soudech“), přičemž tyto nedostatky neodstranil ani přes „nesčetná upozornění“ a ohrozil tak důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudu a dopustil se kárného provinění ve smyslu ustanovení § 87 cit. zákona.

[2.] Kárná navrhovatelka uvedla, že Mgr. P. působí u obvodního soudu od 1. 4. 2007 v agendě C a EC v senátu 48C. Do té doby byl tento senát bezproblémový, nicméně

již po několika měsících od nástupu kárně obviněného se stav začal zhoršovat a postupně patřil k nejhorším na celém soudu. Mgr. P. byl vedením soudu mnohokrát upozorňován na zjištěné nedostatky v práci; přes opakované přísliby k nápravě se však situace nezlepšila. Stávalo se, že včas nevyřídil ani spisy, které s ním byly v rámci průběžných prověrek projednány. V roce 2012 byl stav takový, že soudce měl většinu nevyřízených spisů chaoticky poskládanu ve své kanceláři, o nevyřízených věcech neměl přehled a bylo zřejmé, že v práci nemá žádný systém. Stav senátu byl jeden z nejhorších, a to jak co do počtu neskončených věcí, tak ohledně následných úkonů (vyznačování právní moci, předkládání spisů odvolacímu soudu apod.). Bylo zjištěno celkem 93 věcí, kde byl zjištěn průtah. V jednom případě byla zjištěna nečinnost 19 měsíců; průměrný průtah činil 6 měsíců. Řada spisů obsahuje zcela neúčelné úkony; v řadě spisů se objevují průtahy opakované, když byly např. v průběhu dvou let učiněny jen 3 úkony.

[3.] Zhoršování stavu senátu 48C dokumentuje navrhovatelka na tabulkách, z nichž plyne, že v lednu 2010 bylo vykázáno 191 neskončených věcí C a pravomocně neskončených 209; v červnu 2012 to bylo již 248 neskončených a 108 pravomocně neskončených. K tomu navíc přibylo 446 nevyřízených věcí EC. Navrhovatelka nabídla rovněž srovnání Mgr. P. s dalšími 6 soudci v počtu skončených věcí za měsíc:

	2010	2011
Mgr. P.	35	53
Mgr. Jarešová	43	67
JUDr. Pospíšilová	70	79
JUDr. Rybářová	51	66
Mgr. Winklerová	49	66
JUDr. Gembčíková	60	75
JUDr. Liška	53	58

[4.] Dne 31. 7. 2012 odešel Mgr. P. na rodičovskou dovolenou a jeho agendu převzala soudkyně Mgr. Lomozová. Nečinnost kárně obviněného nebyla dána jeho velkým zatížením, neboť podobným způsobem byli zatíženi i další soudci a svou práci zvládli. O tom svědčí i současný stav senátu 48C, kdy v červenci 2012 tam bylo celkem 578 nevyřízených věcí a k 31. 12. 2012 jen 342 věcí.

[5.] Kárná navrhovatelka se domnívá, že Mgr. P. nemá ve své práci žádný systém a nebude proto zvládat výkon soudcovské činnosti ani v budoucnu a současné problémy se budou opakovat. Provinění, kterého se dopustil, je závažné. Proto navrhovatelka navrhuje uložit kárné opatření podle ustanovení § 88 odst. 1 písm. b) zákona o soudech - snížení platu o 30% na dobu 1 roku.

II. Vyjádření kárně obviněného

[6.] Kárně obviněný ve vyjádření (ze dne 13. 5. 2013, doplněném dne 25. 7. 2013) k podanému návrhu namítá, že u skutků 4, 29 a 30 uplynula tříletá objektivní lhůta a u skutku 47 šestiměsíční subjektivní lhůta. U skutku 85 žaloba napadla po 1. 9. 2011, takže s ohledem na novelu zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích nebylo možno po zpětvzetí žaloby řízení bez dalšího zastavit, neboť žalobci vzniká poplatková povinnost (§ 10 odst. 4 cit. zákona) a poplatek se nevrací celý. Takže soud nejprve vyzve žalobce k zaplacení soudního poplatku s tím, že pokud jej nezaplatí, řízení zastaví a poplatková povinnost nevznikne. Existuje sice i jiný výklad zákona, nicméně vytýkaný postup není kárným proviněním, neboť vychází z možného

výkladu zákona. U skutku 86 k tvrzené nekoncentrovanosti řízení kárně obviněný uvádí, že pokud by vedle výzvy k zaplacení soudního poplatku adresované žalobci současně zaslal žalovanému výzvu k vyjádření, mohly by vzniknout zbytečné náklady, vyjádřil-li by se žalovaný na základě této výzvy, nicméně nebyl by zaplacen soudní poplatek.

[7.] Kárně obviněný dále uvádí, že po svém nástupu na Obvodní soud pro Prahu 4 mu bylo přiděleno 150 nově napadlých věcí a přebíral rovněž věci starší. Od 1. 8. 2012 byl na mateřské dovolené. Celkový nápad a vyřízenost do senátů 48C a 48EC dokumentuje následující tabulka.

rok	celkový nápad	počet vyřízených věcí
2007	536	neuveдено
2008	384	427
2009	426	402
2010	769	389
2011	1.058	572
2012	743 (do 30. 6.)	307 (do 31. 7.)

[8.] Tabulka navíc nezohledňuje věci, které napadly v senátu 70EC a 73EC, protože obživlé věci z těchto senátů napadaly všem civilním soudcům. V letech 2008 a 2009 rozhodoval Mgr. P. též agendu Rod (vyřízeno celkem 46 věcí), což jsou z hlediska hmotného práva trestní věci, byť se procesně jedná o opatrovnícké řízení a do výkonnosti jsou započítávány pouze koeficientem 0,28.

[9.] K počtu neskončených věcí kárně obviněný dále uvedl, že pracoval jako součást minitýmu, tvořeného soudcem, rejstříkovou referentkou a vyšším soudním úředníkem (VSÚ). VSÚ rozhoduje o návrzích na vydání platebního rozkazu; po jeho zrušení věc napadne soudci. Neskončené věci v senátu C a EC tak představují součet neskončených věcí soudce a VSÚ.

[10.] Mgr. P. nesouhlasí s tvrzením, že senát 48C byl bez problémů do doby, než jej převzal, protože ze zprávy o prověřce ze dne 31. 8. 2009 plyne, že k datu 1. 10. 2007 byl tento senát značně zatížený, což představuje „poměrně pernou práci i pro zkušeného soudce“.

[11.] K tvrzené absenci jakéhokoliv systému práce kárně obviněný uvádí, že odlišuje typové spory od ostatních. U typových sporů (jde o stejného žalobce) počká, až se nahromadí několik desítek věcí, a poté je nareferuje a rovněž současně nařizuje jednání. Postagendu vyřizoval zejména v pátek. Protože v lednu 2011 byl jeho senát jmenován mezi senáty s vysokým počtem neskončených věcí, začal nařizovat jednání u více věcí, takže v dubnu měl např. nařízeno k projednání 102 a v květnu 64 věcí. Nemoc rejstříkové referentky a změna kanceláře nicméně práci zpomalily, protože při přepisování vyhlášených výroků rozsudků zastupujícími referentkami je často musel opravovat. Mgr. P. neměl asistenta a veškerá rozhodnutí proto musel vyhotovovat sám a vkládat je do ISASu. Asistent byl (vždy jeden na 3 soudce) přidělen až od 1. 7. 2012. Proto také (a rovněž s ohledem na zastavení nápadu do rejstříku EC) nemají počty nevyřízených věcí po jejich převzetí Mgr. Lomozovou takovou vypovídací hodnotu, jakou jim přikládá kárná navrhovatelka.

[12.] Specifikum agendy obvodního soudu spočívá v tom, že u něj napadají věci velkých podnikatelských subjektů a jedná se zejména o spotřebitelské úvěry a také o spory z leasingových smluv. Po zavedení elektronického platebního rozkazu došlo k výraznému nárůstu napadlých věcí, nicméně velké množství žalob nelze bez doplnění skutkových tvrzení projednat. Ani typové spory nelze označit za jednoduché, neboť žalobci se často domáhají zaplacení neexistujících nároků a teprve po upozornění soudu dojde k částečnému zpětvzetí žaloby. Agenda EC zahrnuje věci s cizím prvkem a často se jedná o osoby, po jejichž pobytu je nutno pátrat.

[13.] Jakkoliv je zřejmé, že množství práce, kterou lze po soudci požadovat, nelze znalecky stanovit, je otázkou, zda je reálné a efektivní pečlivé provádění úkonů v několika stovkách spisů najednou za situace, kdy měsíční nápad věcí činí 64 (2010), 88 (2011) a 77 (2012). Pokud by totiž toto zatížení bylo přiměřené, bylo by možno spisy vyřizovat plynuleji a rychleji.

[14.] Kárně obviněný se rovněž vyjádřil k jednotlivým vytýkaným skutkům – viz níže.

III. Průběh ústního jednání

[15.] V úvodu ústního jednání kárný senát zamítl návrh na provedení dokazování výsledkem svědků Mgr. Michaela Květa (místopředseda obvodního soudu) a I. M. (dozorčí úřednice) a V. K. (vedoucí referentka), který podala kárná navrhovatelka. Kárný senát má za to, že s ohledem na podstatu skutku, který je kárně obviněnému kladen za vinu, je zřejmé, že není zásadního sporu ohledně skutkového průběhu děje, nýbrž ohledně jeho právního posouzení. Mgr. P. je totiž kladena za vinu nečinnost v řadě věcí a rozhodující pro vyjasnění skutkových okolností je obsah spisů, které si kárný senát vyžádal. Informace ohledně personálního stavu obvodního soudu má k dispozici samotná navrhovatelka, která tomuto soudu předsedá, a není proto třeba, aby byl zvláště vyslýchán její místopředseda. Ostatně zprávu o prověrce senátu 48 C, kde je Mgr. P. začleněn, zpracovanou a podepsanou Mgr. Květem, předložila navrhovatelka jako listinný důkaz. Navíc je situace v této věci specifická tím, že Mgr. P. byl od 1. 8. 2012 jeden rok na mateřské dovolené, takže kárný senát nehodnotí jeho současnou činnost, nýbrž činnost předcházející jeho nástupu na mateřskou dovolenou a pro svoje rozhodování proto nepotřebuje aktuální informace jako v jiných kárných řízeních. Ohledně případné výpovědi dozorčí úřednice a referentky má zdejší soud za to, že potřeba tohoto výsledku by byla dána tehdy, pokud by např. kárně obviněný argumentoval tím, že daná nečinnost byla způsobena právě těmito osobami (např. že nerespektovaly jeho pokyny, že včas nevypravovaly rozhodnutí, že mu nepředkládaly spisy apod.). Nic takového však Mgr. P. ve svojí obhajobě netvrdí. Ke shora uvedenému je třeba rovněž uvést, že Mgr. Květ se k soudu dostavil na základě pověření namísto kárné navrhovatelky, takže v průběhu ústního jednání měl dostatečnou možnost osobně se vyjádřit ke všem probíraným skutečnostem.

[16.] Předseda kárného senátu dále seznámil účastníky řízení s výsledky předběžného šetření (§ 13 zákona č. 7/2002 Sb.). Kárný senát si vyžádal od Obvodního soudu pro Prahu 4 zaslání všech spisů, v nichž navrhovatelka kárně obviněnému soudci vytýká průtahy, a podrobně se seznámil s jejich obsahem. Konstatuje, že obsah spisů ve většině případů odpovídá skutečností uvedeným navrhovatelkou v návrhu na zahájení kárného řízení a řada skutečností není mezi účastníky řízení sporná, tj. zejména tvrzení o době nečinnosti a úkonech činěných ve spisech kárně obviněným soudcem. Současně však soud zjistil i celou řadu nesrovnalostí a rozdílů mezi tvrzeními navrhovatelky a kárně obviněného soudce (podrobně viz níže). Tyto nesrovnalosti lze obecně shrnout do několika oblastí. Předně, v některých kárně obviněný namítá a obsah spisů tomu odpovídá, že již uběhla – zcela nebo zčásti - subjektivní či objektivní lhůta pro projednání těchto kárných provinění (§ 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.). Další nesrovnalost spočívá v tom, že navrhovatelka považuje jako moment, kdy začíná nečinnost Mgr. P., značně mechanicky okamžik posledního úkonu, který učinil; a dále již nezkoumá, zda např. obsahem tohoto úkonu nebyla výzva se stanovením lhůty účastníkům řízení k provedení některého úkonu (např. předložení důkazu, vyjádření k návrhu atp.). Z vyjádření Mgr. P. je zase patrné, že zohledňuje pouze dobu, kdy ve věci nečinil úkony a současně se spis nacházel u něj. K těmto nesrovnalostem se soud vyjadřuje níže.

[17.] V průběhu ústního jednání kárná navrhovatelka, resp. pověřená osoba – místopředseda Mgr. Květ, odůvodnil podání kárného návrhu tím, že se jednalo o vyústění dlouhodobě situace. Mgr. P. totiž vedení soudu považovalo s ohledem na jeho krátkou praxi za začínajícího soudce, který se předtím zabýval exekucemi a nástup na obvodní soud pro něho znamenal výraznou

změnu a větší pracovní zatížení. Proto také při kontrolách spisů bylo postupováno shovívavě a se snahou o pomoc; Mgr. Květ si s ním tyká a jejich vztah byl kamarádský. Mgr. P. se navíc jevil jako maximálně slušný a vstřícný člověk, a proto také bylo odkládáno podání kárného návrhu a zjištěné nedostatky byly řešeny pouze domluvami. Vedení soudu však postupně docházela trpělivost a určitým zlomem byla kontrola, která proběhla v období srpen/září 2012, kdy z počtu 200 prověřovaných spisů byly u 93 z nich zjištěny nedostatky. Navíc, kolegyně Mgr. Lomozová, která po Mgr. P. přebírala jeho agendu, byla údajně zděšena jejím stavem. Mgr. Květ zdůraznil, že práce byla v rámci soudu vždy rozdělována rovnoměrně. K otázce promlčení či prekluze některých skutků Mgr. Květ uvedl, že jednak není zřejmé, zda se jedná o promlčení či prekluzi, a jednak vycházel z toho, že se u nečinnosti jedná o trvalý delikt a na počátku roku 2012 ještě nebyl dán dostatečný rozsah a podoba kárného provinění, neboť nebylo k dispozici dostatečné penzum spisů, z nichž by toto provinění vyplynulo.

[18.] Kárně obviněný nejprve uvedl, že ve 4 případech se nejedná o průtah a 12 skutků bylo prekludováno. Navrhovatelka rovněž počítala nečinnost od úkonu k úkonu a nikterak nezohlednila běh zákonné či soudcovské lhůty v konkrétních případech. Kárně obviněný byl vystaven velké zátěži a zejména doplácel na to, že rozhodoval v agendě Rod, tedy trestné činnosti mládeže, která je velmi komplikovaná, vyžaduje doplňovat dokazování a souvisí s ní také rozsáhlá postagenda, a přesto je hodnocena pouhým koeficientem 0,28. Mgr. P. podrobně popsal okolnosti předávání agendy Mgr. Lomozové v červenci 2012 s tím, že se snažil zejména dopsat jí vydané rozsudky. Mgr. P. popřel, že by s ním místopředseda Mgr. Květ osobně probíral nedostatky v jeho spisech, byť opakovaně uvedl, že se k němu vedení soudu vždy chovalo velmi korektně. Pohovor s vedením soudu měl v roce 2009 po provedené kontrole a jeho závěrem bylo upozornění, že do konce tohoto roku má vše dát do pořádku. Měl za to, že se tak stalo. Mgr. P. zdůraznil, že neměl asistenta a že nesouhlasí s tím, že ve svojí práci neměl systém. Závěrem uvedl, že navrhuje kárný návrh zamítnout, jelikož byl podán pravděpodobně opožděně ve vztahu ke všem skutkům s tím, že pokud soud tento názor nepřijme, pak požaduje proporcionální trest. V každém soudním řízení totiž ve shodě s Listinou základních práv a svobod i Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod není dán zájem pouze na rychlosti, nýbrž také na spravedlnosti rozhodování. A v tomto směru se kárně obviněný vždy snažil, aby jeho rozhodnutí byla spravedlivá.

[19.] Kárný senát zamítl návrhy na provedení důkazů, předložené na závěr ústního jednání. V případě návrhu Mgr. Květa na výslech svědků – předsedkyně obvodního soudu a dozorkyně úřednice M. - jejich nadbytečnost odůvodnil tím, že předsedkyně soudu je současně kárnou navrhovatelkou a kromě podaného návrhu podala též vyjádření, takže její výslech není zapotřebí, a to též proto, že jednání byl účasten její místopředseda, který je schopen poskytnout dostatečné informace k projednávané věci; ve vztahu k paní M. soud zopakoval důvody, pro které zamítl tento důkazní návrh podaný ještě před jednáním s tím, že potřeba jeho provedení nevyplývá ani z jednání samotného. Pokud Mgr. Květ navrhl provedení důkazu spisem zn. 40 Spr 1099/2011, soud odmítl jeho provedení soud z toho důvodu, že pokud z obsahu tohoto spisu mají vyplynout skutečnosti o dalších nečinnostech kárně obviněného soudce v jiných řízeních, jedná se o již prekludované skutky (jak sám konstatoval Mgr. Květ), a pokud by jí měla být potvrzena soustavnější kontrola činnosti Mgr. P., není třeba tuto skutečnost dále prokazovat, neboť dostatečně plyne z důkazů jiných (viz níže - zejména u skutků, kde bylo zjištěno uplynutí subjektivní prekluzivní lhůty). Důkazní návrh kárně obviněného Mgr. P. odmítl soud z toho důvodu, že se jednalo o 12 rozhodnutí, která však byla vydána v 11 případech v jiných věcech, než které jsou předmětem tohoto kárného řízení, a v posledním případě je toto rozhodnutí součástí spisu, který má kárný senát k dispozici.

IV. Podstatné okolnosti plynoucí ze soudních spisů a z dalšího dokazování

[20.] Kárný senát Nejvyššího správního soudu si vyžádal předmětné spisy Obvodního soudu pro Prahu 4 a z jejich obsahu k výše uvedeným skutečnostem konstatuje následující:

23) sp. zn. 48 C 296/2011 - žaloba o výživné napadla 11. 11. 2011; dne 15. 11. 2011 soudce učinil referát, na jehož základě byla žaloba zapsána do senátu 48C (návrhová žaloba), dne 23. 11. 2011 byla provedena lustrace žalovaného. Následoval úkon dne 22. 3. 2012 - usnesení č. j. 48 C 296/2011-6, výzva k odstranění vad žaloby. Kárná navrhovatelka tvrdila průtah v trvání více než 4 měsíců, ve skutečnosti však nečinnost byla dána jen od 23. 11. 2011 do 22. 3. 2012, tedy 3 měsíce a 27 dnů, jak správně poukázal kárně obviněný.

24) sp. zn. 48 C 40/2011 – dne 25. 5. 2011 byl zaplacen soudní poplatek, následovala žádost o zapůjčení spisů dne 3. 10. 2011. Poté je dalším úkonem soudce výzva k zaslání plné moci dne 13. 3. 2012. Mezi účastníky řízení tak není sporu o tom, že nečinnost trvala od 25. 5. do 3. 10. 2011 (více než 4 měsíce) a od 3. 10. 2011 do 13. 3. 2012 (5 měsíců).

25) sp. zn. 48 C 151/2010 - dne 5. 12. 2011 se uskutečnilo ústní jednání, které bylo odročeno z důvodu „vyčkání na změnu žaloby“, neboť žalobce při jednání uvedl, že ji rozšiřuje o částku 9.856 Kč s tím, že období ještě upřesní. Rozšiřovat bude žalobu i o meziprovizie a o provize. K dotazu soudu žalobce uvedl, že je schopen změnu žaloby učinit písemně ve lhůtě 1 měsíce. Následuje usnesení ze dne 6. 6. 2012, kterým se tato změna žaloby nepřipouští. Mezi účastníky řízení tak není sporu o tom, že v období od 5. 12. 2011 do 6. 6. 2012 (6 měsíců) soudce neučinil žádný úkon, nicméně nelze přehlédnout, že jeden měsíc z této doby soud vyčkával avizované podání písemné změny žaloby.

26) sp. zn. 48 C 176/2009 - žaloba napadla 29. 4. 2009 a první úkon soudce je 2. 9. 2009 (příznání osvobození od soudních poplatků). Zde je však třeba přisvědčit kárně obviněnému, že ohledně tohoto skutku byl návrh podán opožděně, tedy po uplynutí objektivní lhůty 3 let (§ 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.). Další úkon následuje dne 12. 3. 2010, nařízení jednání na 5. 5. 2010. Toto jednání se uskutečnilo a bylo odročeno na 7. 6. 2010. Dne 2. 6. požádal zástupce žalovaného o odročení jednání, za účelem mimosoudního vyřešení věci. Dne 4. 6. 2010 uskutečnil Mgr. P. úřední záznam, podle něhož zástupce žalobce s odročením jednání souhlasí. Proto dne 4. 6. 2010 kárně obviněný odročil jednání v této věci na 10. 9. 2010. Dne 9. 9. 2010 nicméně soud obdržel žádost žalobce o odročení i tohoto ústního jednání z důvodu probíhajícího mimosoudního jednání s tím, že tato žádost byla projednána se zástupcem protistrany. Žalobkyně ve lhůtě cca 30 dnů sdělí výsledek mimosoudního jednání. Dne 10. 9. 2010 se k jednání nikdo nedostavil. Dne 25. 7. 2011 kárně obviněný předvolal účastníky k jednání nařízenému na 12. 9. 2011, ani k tomuto jednání se však účastníci nedostavili. Proto bylo jednání odročeno na 30. 11. 2011. Toto jednání se již uskutečnilo a bylo přerušeno s tím, že se zástupci žalobce ukládá, aby do 1 měsíce sdělil, které částky sdělené k důkazu v průběhu jednání činí spornými a které nikoliv, resp. které důkazy má soud provést z jiného soudního spisu. Zástupci žalovaného soud uložil předložit specifikované stanovisko Nejvyššího soudu ČSSR. V návaznosti na to dne 19. 12. 2011 obdržel soud vyjádření žalobkyně s úpravou žalobního petitu. Dne 4. 6. 2012 učinil Mgr. P. referát, jímž (mimo jiné) nařídil ústní jednání na 16. 7. 2012. Pokud tedy v této věci spatřovala navrhovatelka celkem 4 průtahy, bylo zjištěno, že a) ohledně období od 29. 4. 2009 do 2. 9. 2009 byl návrh podán opožděně; b) v období od 2. 9. 2009 do 12. 3. 2010 je nutno na návrh ohledně doby až do 10. 1. 2010 rovněž nahlížet jako na opožděně podaný, takže zbývá pouze doba od 10. 1. 2010 do 12. 3. 2010, což však činí jen 2 měsíce; c) v době od 21. 9. 2010 do – 25. 7. 2011 skutečně žádný úkon učiněn nebyl (10 měsíců) a konečně d) v období od 30. 11. 2011 do 4. 6. 2012 skutečně žádný úkon ze strany soudce učiněn nebyl, nicméně z obsahu spisu plyne, že vyčkával na úpravu žalobního petitu, což se stalo dne 19. 12. 2011. Nečinnost tak netrvala od 30. 11. 2011, jak tvrdí navrhovatelka, nýbrž až od 19. 12. 2011 do 4. 6. 2012 (více než 5 měsíců).

27) sp. zn. 48 C 354/2008 - tvrzena je nečinnost od 26. 11. 2008 do 4. 6. 2009, nicméně kárně obviněný správně poukazuje na uplynutí objektivní lhůty 3 let (§ 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.).

Dále je tvrzena nečinnost od 27. 11. 2009 (žádost o provedení civilního dožádání) do 25. 7. 2011 (výzva k vyjádření). S ohledem na zmíněnou tříletou objektivní lhůtu však kárný soud může přihlížet jen k nečinnosti v období od 10. 1. 2010 do 25. 7. 2011 (18 měsíců).

28) sp. zn. 48 C 43/2010 - tvrzena je nečinnost v období od 8. 7. 2010 do 18. 11. 2010; od 9. 2. 2011 do 10. 8. 2011 a od 10. 8. 2011 do 13. 2. 2012. K tomu z obsahu spisu plyne, že dne 12. 7. 2010 vypravil soud žalobkyni vyjádření žalovaného (referát soudce 8. 7. 2010) s tím, že se má k němu vyjádřit v lhůtě 14 dnů; tato soudcovská lhůta vypršela dne 26. 7. 2010. Dne 18. 11. 2010 pak soud vydal usnesení, kterým vyzval žalobkyni k doplnění svých tvrzení a k doložení a předložení důkazů. Nečinnost soudu proto lze konstatovat jen v období od 26. 7. do 18. 11. 2010, tedy 3,5 měsíce. Ve druhém případě obdržel soud dne 24. 1. 2011 návrh na změnu účastníka na straně žalobce, následovala dne 9. 2. 2011 výzva žalobci k prokázání postoupení předmětné pohledávky (obratem, bez stanovení lhůty) a zrušení nařízeného jednání. Stejná výzva následovala dne 10. 8. 2011. V tomto případě byl proto soudce skutečně nečinný od 9. 2. 2011 do 10. 8. 2011, tedy 6 měsíců. Ve třetím případě po zaslání citované výzvy ze dne 10. 8. 2011 a dále výzvy k zaslání plné moci (doručeno 16. 8. 2010) byla tato plná moc a kopie smlouvy o postoupení pohledávek doručena soudu dne 18. 8. 2011; následovalo usnesení soudu ze dne 13. 2. 2012, kterým byla připuštěna změna žalobkyně. Nečinnost tak trvala od 18. 8. 2011 do 13. 2. 2012, tzn. necelých 6 měsíců.

29) sp. zn. 48 C 180/2010 - tvrzeny tři průtahy v řízení: od 15. 2. 2011 do 9. 8. 2011, od 9. 8. 2011 do 12. 1. 2012 a od 12. 1. 2012 do 30. 6. 2012. K tomu ze spisu plyne, že 15. 2. 2011 učinil soudce referát, na jehož základě soud 21. 2. 2011 vyzval žalobkyni ke sdělení data narození žalovaného ve lhůtě 10 dnů. Dne 9. 8. 2011 následovalo usnesení s obdobnou výzvou se stanovenou lhůtu 14 dnů. Toto usnesení obdržel zástupce žalobkyně dne 15. 8. 2011 a zareagoval na ně dne 26. 8. 2011. Referát (tzv. pátrací) učinil soudce dne 12. 1. 2012, poslední odpovědi přišly na soud dne 26. 1. 2012. Následuje usnesení soudu ze dne 4. 7. 2012, které však vydala již soudkyně Mgr. Lomozová. Lze tak konstatovat nečinnost v době od 4. 3. 2011 do 9. 8. 2011 (5 měsíců), od 26. 8. 2011 do 12. 1. 2012 (4,5 měsíců) a od 26. 1. 2012 do 30. 6. 2012 (5 měsíců).

30) sp. zn. 48 EC 185/2010 - tvrzeny dva průtahy v řízení: od 13. 6. 2011 do 9. 2. 2012 a od 9. 2. 2012 do 13. 6. 2012. K tomu ze spisu plyne, že 13. 6. 2011 soudce požádal Ministerstvo vnitra o sdělení data narození žalované, tato žádost byla doručena dne 15. 7. 2011; ministerstvo odpovědělo přípisem ze dne 8. 9. 2011, doručeným soudu dne 15. 9. 2011. Dne 8. 2. 2012 byla provedena lustrace žalované v evidenci obyvatel, dne 8. 2. 2012 dal soudce referát k odeslání písemnosti žalované, tato zásilka byla vložena do schránky dne 28. 2. 2012. Dne 7. 6. 2012 proběhla další lustrace žalované v evidenci obyvatel a stejného dne požádal soudce Českou poštu a ČSSZ o sdělení adresy žalované. V prvním případě proto byla zjištěna nečinnost od 15. 9. 2011 do 8. 2. 2012 (necelých 5 měsíců); ve druhém od 28. 2. 2012 do 7. 6. 2012 (3 měsíce).

31) sp. zn. 48 EC 130/2010 - tvrzeny tři průtahy v řízení: od 6. 5. 2011 do 11. 10. 2011; od 11. 10. 2011 do 16. 2. 2012 a od 16. 2. 2012 do 30. 6. 2012. K tomu ze spisu plyne, že na 6. 5. 2011 bylo nařízeno ústní jednání, nicméně 4. 4. 2011 obdržel soud změnu žaloby a proto 6. 5. 2011 soud odročil jednání na neurčito. Dne 10. 10. 2011 byla změna žaloby zaslána žalovanému. Dne 9. 11. 2011 byla provedena lustrace žalované a stejného dne byla předmětná žaloba vyvěšena na úřední desce soudu, z které byla snata dne 12. 12. 2011. Dne 16. 2. 2012 bylo ve věci rozhodnuto usnesením, a to částečně bylo řízení z důvodu zpětvzetí žaloby zastaveno a navržená změna žaloby nebyla připuštěna. Dne 5. 3. 2012 byla opět provedena lustrace žalované; stejného dne byl žalobce vyzván k doplnění skutkových tvrzení ve lhůtě 3 týdnů. Dne 30. 3. 2012 obdržel soud toto požadované vyjádření žalobce. Dne 19. 4. 2012 bylo citované usnesení vyvěšeno na úřední desce soudu a snato bylo dne 22. 5. 2012. Dne 2. 7. 2012 byla tato věc přidělena soudkyni Mgr. Lomozové. Nečinnost tak byla zjištěna od 6. 5. 2011 do 10. 10. 2011

(5 měsíců) a od 12. 12. 2011 do 16. 2. 2012. Ve třetím tvrzeném případě nebyla zjištěna nečinnost žádná.

32) sp. zn. 48 EC 304/2010 - tvrzeny dva průtahy v řízení, avšak vymezen je pouze průtah od 10. 1. 2011 do 6. 6. 2011. Spis obdržel Mgr. P. dne 10. 1. 2011, dne 6. 6. 2011 vyzval žalobce k odstranění vad. Nečinnost tedy trvala od 10. 1. 2011 do 6. 6. 2011 (necelých 5 měsíců).

33) sp. zn. 48 EC 60/2010 - tvrzeny dva průtahy v řízení: od 16. 2. 2011 do 19. 7. 2011 a od 19. 7. 2011 do 3. 2. 2012. Ze spisu plyne, že dne 16. 2. 2011 bylo jednání za účelem pátrání po pobytu odročeno na neurčito; současně bylo žalobkyni uloženo ve lhůtě do 1 měsíce doplnit skutková tvrzení. Dne 19. 7. 2011 byl učiněn dotaz na ČSSZ a Ministerstvo vnitra ohledně pobytu žalovaného. Ke dni 4. 8. 2011 byla provedena lustrace v katastru nemovitostí, dne 9. 8. 2011 obdržel soud doplnění žaloby. Dne 13. 2. 2012 soud ustanovil žalovanému opatrovníka. Je tak zřejmé, že nečinnost trvala od 17. 3. 2011 do 19. 7. 2011 (4 měsíce) a od 9. 8. 2011 do 13. 2. 2012 (6 měsíců).

34) sp. zn. 48 EC 135/2010 - tvrzeny tři průtahy v řízení: od 14. 2. 2011 do 19. 7. 2011; od 29. 8. 2011 do 15. 2. 2012 a od 15. 2. 2012 do 30. 6. 2012. K tomu ze spisu plyne, že dne 14. 2. 2011 soudce spis obdržel a první úkon učinil dne 19. 7. 2011. Dne 29. 8. 2011 soudce zaslal žalobu žalovanému na Slovensko; tato zásilka se však vrátila dne 30. 9. 2011. Dne 14. 2. 2012 pak udělil pokyn tuto zásilku zaslat na jinou adresu. Tato zásilka se opět vrátila jako nedoručená, a to dne 6. 3. 2012. Dne 14. 6. 2012 proto soudce požádal o lustraci žalovaného ve slovenském rejstříku obyvatel. Nečinnost tak byla zjištěna od 14. 2. 2011 do 19. 7. 2011 (5 měsíců), od 30. 9. 2011 do 14. 2. 2012 (4,5 měsíce) a od 6. 3. 2012 do 14. 6. 2012 (3 měsíce).

35) sp. zn. 48 EC 131/2010 – tvrzena nečinnost od 17. 2. 2011 do 25. 8. 2011. Dne 17. 2. 2011 totiž soud zaslal žalovanému podaný návrh k vyjádření ve lhůtě do 10 dnů, nicméně zásilka se vrátila dne 28. 2. 2011 s tím, že adresát je neznámý. Následoval dne 25. 8. 2011 dotaz na ČSSZ a katastr nemovitostí. Nečinnost proto trvala od 28. 2. 2011 do 25. 8. 2011 (6 měsíců).

36) sp. zn. 48 EC 163/2010 - tvrzeny dva průtahy v řízení: od 1. 2. 2011 do 9. 7. 2011 a od 16. 9. 2011 do 19. 1. 2012. K tomu ze spisu plyne, že 1. 2. 2011 byl předmětný spis převeden na soudce, následovalo nařízení jednání dne 19. 7. 2011. Dne 16. 9. 2011 bylo jednání odročeno na neurčito z důvodu rozhodnutí o návrhu žalobkyně ze dne 7. 9. 2011 (návrh na vstup do řízení jiné společnosti). O tomto návrhu bylo rozhodnuto usnesením ze dne 19. 1. 2012. Nečinnost tak trvala od 1. 2. 2011 do 19. 7. 2011 (5,5 měsíců) a od 16. 9. 2011 do 19. 1. 2012 (4 měsíce).

37) sp. zn. 48 EC 288/2011 - tvrzeny dva průtahy v řízení: od 6. 10. 2011 do 15. 2. 2012 a od 15. 2. 2012 do 14. 6. 2012. Ze spisu se podává, že 6. 10. 2011 byl předmětný spis převeden na soudce, prvním úkonem byla výzva žalobci ze dne 15. 2. 2012 a poté je učiněn referát dne 14. 6. 2012. Nečinnost proto ve shodě s navrhovatelkou trvala od 6. 10. 2011 do 15. 2. 2012 (4 měsíce) a od 15. 2. 2012 do 14. 6. 2012 (4 měsíce).

38) sp. zn. 48 EC 146/2011 - tvrzena nečinnost od 17. 10. 2011 do 6. 6. 2012. Ze spisu plyne, že 17. 10. 2011 učinil soud dotazy na ČSSZ a Českou kancelář pojistitelů ohledně adresy žalovaného; tato byla sdělena dne 3. 11. 2011 a 29. 11. 2011. Dalším úkonem bylo usnesení ze dne 6. 6. 2012. Je tak zřejmé, že nečinnost byla dána jen v době od 29. 11. 2011 do 6. 6. 2012, tedy 6 měsíců.

39) sp. zn. 48 C 175/2010 - dne 8. 4. 2011 byla věc převedena soudci, první úkon následoval dne 11. 8. 2011 (nařízení ústního jednání). Nečinnost tak trvala od 8. 4. 2011 do 11. 8. 2011 (4 měsíce).

40) sp. zn. 48 C 138/2011 - tvrzeny dva průtahy v řízení: od 19. 5. 2011 do 18. 10. 2011 a od 5. 1. 2012 do 12. 7. 2012. Ze spisu skutečně plyne nečinnost od 19. 5. 2011 (žaloba napadla na soud) do 18. 10. 2011 (výzva žalobkyni), tzn. 5 měsíců. Soud vyzval usnesením ze dne

5. 1. 2012 žalovanou k vyjádření a stanovil jí lhůtu 14 dnů. Toto vyjádření soud obdržel dne 25. 1. 2012; další úkon následoval až 12. 7. 2012. Tato nečinnost proto trvala jen od 25. 1. 2012 do 12. 7. 2012, tedy 5,5 měsíců.

41) sp. zn. 48 C 167/2010 – ve shodě s kárným návrhem byla zjištěna nečinnost v době od 9. 3. 2011 (odročeno ústní jednání na neurčito) 1. 9. 2011, tzn. 5 měsíců; a poté od 1. 9. 2011 do 12. 3. 2012 (referát), tzn. 6 měsíců.

42) sp. zn. 48 EC 435/2011 – ve shodě s kárným návrhem zjištěna nečinnost od 16. 8. 2011 (věc postoupena Obvodnímu soudu pro Prahu 4) do 8. 2. 2012 (usnesení o částečném zastavení řízení), tedy 5,5 měsíců. Dále byl soud nečinný od 9. 2. 2012 do 19. 6. 2012 (referát k vydání elektronického platebního rozkazu), tedy 4 měsíce.

43) sp. zn. 48 EC 281/2010 – tvrzena nečinnost od 4. 4. 2011 do 10. 10. 2011 a od 10. 10. 2011 do 6. 3. 2012. Dne 4. 4. 2011 však soud toliko obdržel změnu žaloby, následovalo jednání konané dne 6. 5. 2011, odročené na neurčito. Dne 10. 10. 2011 učinil soudce referát k zaslání sdělení žalovanému. Nečinnost tak trvala od 6. 5. 2011 do 10. 10. 2011 (5 měsíců). Pokud navrhovatelka spatřuje nečinnost již od 4. 4. 2011 a považuje uskutečněné jednání za neúčelné, kárný senát konstatuje, že kárný návrh brojí proti nečinnosti soudce, nikoliv proti účelnosti jeho některých úkonů, a proto nelze navrhovatelce v tomto směru přisvědčit. Dne 6. 3. 2012 vydal soudce výzvu žalobci, takže nečinnost skutečně trvala od 10. 10. 2011 do 6. 3. 2012. (necelých 5 měsíců), jak uvedla navrhovatelka.

44) sp. zn. 48 EC 331/2010 – nečinnost byla ve shodě s kárným návrhem zjištěna od 14. 3. 2011 (věc převedena do rejstříku C) do 9. 8. 2011 (žádost ČSSZ a katastr nemovitostí), tedy 4,5 měsíců. Dalším úkonem byla zaslání žaloby k vyjádření žalovanému dne 27. 1. 2012, takže nečinnost trvala od 9. 8. 2011 do 27. 1. 2012 (5 měsíců). Dalším úkonem byla žádost adresovaná České poště dne 11. 6. 2012, takže soud byl nečinný od 27. 1. 2012 do 7. 6. 2012 (4 měsíce).

23) 48 EC 293/2010 – tvrzena nečinnost od 5. 1. 2011 do 31. 10. 2011 a od 31. 10. 2011 do 5. 4. 2012. Ze spisu plyne, že dne 5. 1. 2011 byl předmětný spis převeden na soudce, prvním úkonem byl referát soudce ze dne 30. 5. 2011 (žádost o dotázání se ČSSZ Praha, CEV a o lustraci žalovaného v katastru nemovitostí). Žádost na ČSSZ kanceláří vyhotovena 2. 8. 2011, odpověď doručena 17. 8. 2011. Dne 31. 10. 2011 soudcem zadán pokyn k zaslání žaloby žalovanému. Dne 23. 11. 2011 zásilka vrácena zpět soudu pro její nedoručení. Dalším úkonem soudce pokyn k zaslání žaloby žalovanému ze dne 5. 4. 2012. Soud tedy byl nečinný od 5. 1. 2011 do 30. 5. 2011 (necelé 4 měsíce), od 17. 8. 2011 do 31. 10. 2011 (2,5 měsíce) a od 1. 11. 2011 do 5. 4. 2012 (5 měsíců).

24) 48 EC 348/2010 – tvrzena nečinnost od 1. 11. 2011 do 24. 4. 2012. Ze spisu se podává, že dne 1. 11. 2011 byla zaslána žaloba žalovanému, přičemž dne 21. 11. 2011 byla soudu vrácena. Dalším úkonem referát soudce ze dne 23. 4. 2012. Nečinnost tedy trvala od 1. 11. 2011 do 23. 4. 2012, tedy 5,5 měsíců.

25) 73 EC 2694/2009 – ve shodě s kárným návrhem byla zjištěna nečinnost v době od 5. 5. 2011 (žádost účastníků o vydání opravného usnesení) do 20. 1. 2012 (vydání opravného usnesení), tj. 8,5 měsíce. Zde je však třeba přisvědčit kárně obviněnému, že ohledně tohoto skutku byl návrh podán po uplynutí subjektivní lhůty 6 měsíců (§ 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.), neboť z přípisu ze dne 13. 1. 2012 plyne, že v té době navrhovatelka o nečinnosti kárně obviněného věděla, neboť ho vyzývala k okamžitému vydání rozhodnutí.

26) 73 EC 3358/2009 – tvrzena nečinnost od 24. 1. 2011 do 31. 5. 2011 a od 31. 5. 2011 do 11. 11. 2011. Ze spisu plyne, že dne 24. 1. 2011 byl spis převeden na soudce. Jeho prvním úkonem byl referát ze dne 30. 4. 2011 (žádost o dotázání se ČSSZ Praha, CEV a o lustraci žalovaného v katastru nemovitostí). Odpovědi byly soudu doručeny 20. 6. 2011, 23. 6. 2011

a 27. 6. 2011. Dalším úkonem pokyn k zaslání žaloby žalovanému ze dne 7. 11. 2011. Soud tedy byl nečinný od 24. 1. 2011 do 30. 4. 2011 (3 měsíce) a od 27. 6. 2011 do 7. 11. 2011 (4,5 měsíce).

27) 73 EC 1429/2009 – tvrzeny celkem tři průtahy: od 27. 10. 2010 do 31. 5. 2011, od 14. 7. 2011 do 11. 11. 2011 a od 11. 11. 2011 do 24. 4. 2012. Ze spisu plyne, že dne 27. 10. 2010 kárně obviněný vyhotovil usnesení, které bylo k účastníkům řízení vypraveno 9. 11. 2010. Poslední replika byla soudu vrácena z důvodu nepřevzetí dne 15. 12. 2010. Dalším úkonem soudce referát ze dne 31. 5. 2011 (žádost k Okresnímu soudu Skalica o doručení písemnosti). Písemnost vypravena 14. 6. 2011 a soudu vrácena dne 11. 8. 2011 s informací o doručení zásilky. Dalším úkonem soudce usnesení o zastavení řízení ze dne 7. 11. 2011 (vypraveno dne 11. 11. 2011, přičemž zásilka adresovaná žalovanému soudu vrácena 15. 12. 2011). Dalším úkonem žádost o doručení zásilky prostřednictvím Okresního soudu ve Skalici ze dne 24. 4. 2012. Byla tedy zjištěna nečinnost soudu v období od 15. 12. 2010 do 31. 5. 2011 (5,5 měsíce), od 11. 8. 2011 do 7. 11. 2011 (necelé 3 měsíce) a od 15. 12. 2011 do 24. 4. 2012 (4 měsíce).

28) 48 C 303/2011 – ve shodě s kárným návrhem zjištěna nečinnost od 14. 2. 2012 (podán odpor proti platebnímu rozkazu) do předání spisu soudkyni Lorenzové (přiděleno 2. 7. 2012) – tj. 4,5 měsíce.

29) 48 C 119/2008 – tvrzeny celkem 3 průtahy: od 2. 6. 2008 do 26. 1. 2009, od 28. 5. 2010 do 8. 9. 2010 a od 30. 11. 2011 do 6. 6. 2012. Ze spisu se podává, že dne 28. 5. 2008 vyhotovil kárně obviněný soudce referát týkající se výzvy k zaplacení soudních poplatků, který byl vypraven 2. 6. 2008 a doručen 6. 6. 2008. Dalším úkonem soudu bylo usnesení ve věci vyjádření se k vzájemné žalobě ze dne 26. 1. 2009. Zde je však třeba přisvědčit kárně obviněnému, že ohledně tohoto skutku byl návrh podán opožděně, tedy po uplynutí objektivní lhůty 3 let (§ 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.). Další průtahy měly dle návrhu započít dne 28. 5. 2010, kdy proběhlo jednání soudu, které bylo odročeno na 8. 9. 2010. Ze soudního spisu kárný senát zjistil, že dalším úkonem soudu byl referát ze dne 10. 6. 2010 (zaslání opisu protokolu jednání). Dne 6. 9. 2010 poté žalovaný požádal o odročení dalšího jednání pro nemoc, přičemž dne 7. 9. 2010 byli zástupci účastníků informováni o nekonání jednání. Dalším úkonem bylo až usnesení ze dne 11. 4. 2011 (výzva k doplnění žaloby). Třetí žalované průtahy dle kárného návrhu započaly 29. 11. 2011, kdy byli účastníci ve lhůtě 14 dnů vyzváni ke sdělení informací týkajících se znaleckého zkoumání (výzva doručena 1. 12. 2011 a 8. 12. 2011). Dne 16. 12. 2011 žalobkyně přípisem požádala o prodloužení stanovené lhůty k vyjádření o jeden měsíc; bez odpovědi. Dalším úkonem soudu ve věci samé bylo usnesení ze dne 6. 6. 2012 (ustanovení znalce). Byla tedy zjištěna nečinnost soudu v období od 7. 9. 2010 do 11. 4. 2011 (7 měsíců) a od 22. 12. 2011 (uplynutí řádné lhůty pro vyjádření ve věci ustanovení znalce; s přihlédnutím k tomu, že na žádost o prodloužení lhůty soud nikterak nereagoval, nebyla tato dodatečná lhůta zohledněna jako počátek průtahů) do 6. 6. 2012 (6,5 měsíce).

30) 48 C 220/2008 – tvrzeny celkem 4 průtahy: od 12. 1. 2009 do 14. 5. 2009, od 14. 5. 2009 do 22. 9. 2009, od 22. 9. 2009 do 11. 2. 2010 a od 28. 1. 2011 do 26. 7. 2011. Ze spisu vyplývá, že dne 27. 1. 2009 byl spis vrácen obvodnímu soudu rozhodnutím městského soudu. Dalším úkonem bylo usnesení ze dne 14. 5. 2009 (výzva týkající se vyjádření k žalobě). Dle návrhu měl být poté soud dále nečinný, a to až ke dni 22. 9. 2009, kdy soud zaslal účastníkům přípis ve věci vypracování znaleckého posudku (lhůta k vyjádření činila 10 dnů od doručení). Ohledně obou skutků byl ale návrh podán opožděně po uplynutí objektivní lhůty 3 let (§ 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.), což v případě prvního skutku tvrdí též kárně obviněný. Na přípis ze dne 22. 9. 2009 reagovali účastníci řízení podáními doručenými dne 6. 10. 2009 (žalovaná) a 13. 10. 2009 (žalobce). Dalším úkonem soudu ustanovení znalce usnesením z 11. 2. 2010. Čtvrté průtahy dle kárného návrhu započaly dne 28. 1. 2011, kdy byli účastníci řízení vyzváni ke sdělení námitek proti vyúčtované výši znaleckého (datum doručení nelze z předloženého spisu zjistit). Dalším úkonem bylo předvolání k jednání ze dne 26. 7. 2011. Byla tedy zjištěna nečinnost

soudu v období od 13. 10. 2009 do 11. 2. 2010 (4 měsíce) a začátku února 2011 do 26. 7. 2011 (necelých 6 měsíců).

31) 48 EC 80/2010 - tvrzený průtah v období od 4. 10. 2010 do 11. 2. 2011. Ze soudního spisu plyne, že přípisem ze dne 20. 9. 2010 soud vyzval účastníky řízení k vyjádření týkající se předmětu řízení (přípisy byly vypraveny 4. 10. 2010 a doručeny 11. 10. 2010, přičemž žalovanému byla stanovena lhůta 10 dnů pro vyjádření, která marně uplynula 21. 10. 2010). Dalším úkonem nařízení ústního jednání ze dne 11. 2. 2011. Byla tedy zjištěna nečinnost soudu v období od 21. 10. 2010 do 11. 2. 2011 (4 měsíce). Zde je však třeba přisvědčit kárně obviněnému, že ohledně tohoto skutku byl návrh podán po uplynutí subjektivní lhůty 6 měsíců (§ 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.), neboť z přípisu ze dne 20. 1. 2012 (viz přílohy spisu) plyne, že v té době navrhovatelka o nečinnosti kárně obviněného věděla, neboť ho na průtahy upozorňovala.

32) 48 EC 55/2010 – ve shodě s kárným návrhem zjištěna nečinnost spočívající v nevyznačení právní moci rozsudku ze dne 14. 1. 2011, respektive opravného usnesení ze dne 13. 6. 2011 (v právní moci od 10. 8. 2011, vyznačeno až 8. 2. 2012). Zde je však třeba přisvědčit kárně obviněnému, že ohledně tohoto skutku byl návrh podán po uplynutí subjektivní lhůty 6 měsíců (§ 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.), neboť z přípisu ze dne 13. 1. 2012 (viz přílohy spisu) plyne, že v té době navrhovatelka o nečinnosti kárně obviněného věděla, neboť ho vyzývala k okamžitému vyznačení právní moci.

33) 48 C 214/2009 – tvrzeny průtahy v období od 21. 5. 2009 do 26. 2. 2010 a od 15. 9. 2010 do 16. 12. 2010. Z vyžádaného spisu kárný senát zjistil, že dne 21. 5. 2009 byla podána k obvodnímu soudu žaloba. Dne 24. 7. 2009 soud rozhodl o zamítnutí návrhu žalobkyně na odklad právní moci rozhodnutí Pozemkového úřadu Praha. Tentýž den soud vyzval účastníky, aby se k žalobě písemně vyjádřili (repliky soudu zaslány 3. 9. 2009, 9. 9. 2009 a 1. 10. 2009). Dalším úkonem nařízení ústního jednání ze dne 26. 2. 2010. Dne 30. 6. 2010 proběhlo ústní jednání, které bylo odročeno na 15. 9. 2010, dle kárné navrhovatelky mj. z důvodu nevyžádání správního spisu. Zde však nemá pravdu, že kárně obviněný soudce dotčený správní spis nevyžádal, protože ze soudního spisu plyne, že tak učinil v přípise ze dne 24. 7. 2009 (č. l. 14) a správní spis nebyl soudu doručen z toho důvodu, že byl soudu již zapůjčen v jiné právní věci (viz č. l. 21). Byla tedy zjištěna nečinnost soudu v období od 1. 10. 2009 do 26. 2. 2010 (5 měsíců), nečinnost v druhém skutkovém případě byla zčásti vyvrácena a zčásti nemohla být ověřena z důvodu nekompletního spisu.

34) 48 EC 202/2010 – tvrzeny průtahy od 17. 6. 2011 do 8. 2. 2012. Ze spisu plyne, že dne 17. 6. 2011 dal kárně obviněný pokyn k zaslání odvolání žalované, které bylo vypraveno 11. 7. 2011 a později vyvěšeno na úřední desce soudu dne 3. 8. 2011 (po uplynutí desetidenní lhůty nastala fikce doručení). Odvolacímu soudu byl spis předán dne 8. 2. 2012. Byla tedy zjištěna nečinnost soudu v období od srpna 2009 do 26. 2. 2010 (6 měsíců). Kárně obviněný však správně poukázal na uplynutí subjektivní lhůty 6 měsíců (§ 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.) a v tomto směru odkazuje na přípis ze dne 23. 1. 2012 žurnalizovaný na obalu spisu. Proto kárný soud konstatuje, že toto kárné provinění bylo prekludováno.

35) 48 EC 48/2010 – v přípisu kárné navrhovatelky ze dne 31. 7. 2013, kterým byly odstraněny zjevné chyby podaného návrhu, je upřesněno, že v tomto případě se jedná o duplicitu se skutkem vedeným pod č. 72.

36) 48 EC 259/2010 – v přípisu kárné navrhovatelky ze dne 31. 7. 2013, kterým byly odstraněny zjevné chyby podaného návrhu, je upřesněno, že v tomto případě se jedná o duplicitu se skutkem vedeným pod č. 78.

37) 48 EC 230/2010 – tvrzeny průtahy v období od 8. 11. 2011 do 23. 4. 2012. Ze spisu plyne, že dne 1. 11. 2011 (v referátu zjevně chybně označen rok 2010 – pozn. kárného senátu) učiněn referát týkající se zaslání žaloby žalovanému – vypraveno 8. 11. 2011, zásilka se jako nedoručená

vrátila soudu dne 28. 11. 2011. Dalším úkonem usnesení o ustanovení opatrovníka ze dne 23. 4. 2012. Byla tedy zjištěna nečinnost v době od 28. 11. 2011 do 23. 4. 2012 (tj. necelých 5 měsíců).

38) 48 EC 1426/2011 – v přípisu kárné navrhovatelky ze dne 31. 7. 2013 bylo uvedeno na pravou míru, že se jedná o zjevný omyl, neboť tato spisová značka vůbec neexistuje; ve skutečnosti chtěla označit jiné řízení, které však samostatně uvedla pod bodem 82.

39) 48 EC 274/2011 - ve shodě s kárným návrhem zjištěna nečinnost v období od 6. 10. 2011 (spis předložen soudci) do 15. 2. 2012 (přípis žalobkyni o nepodepsání návrhu zaručeným elektronickým podpisem a jeho nedoplnění) – tj. 4 měsíce.

40) 48 EC 605/2011 - tvrzena nečinnost v období od 10. 11. 2011 do 6. 6. 2012. Ze spisu plyne, že dne 1. 11. 2011 (v referátu zjevně chybně označen rok 2010 – pozn. kárného senátu) učiněn referát požadující zaslání všech příloh týkajících se návrhu (bez uvedení lhůty pro zaslání). Přípis byl vypraven 10. 11. 2011 a doručen 22. 11. 2011. Dalším úkonem referát ze dne 6. 6. 2012 žádající předložení spisu VSÚ k vydání elektronického platebního rozkazu. Byla tedy zjištěna nečinnost v době od 22. 11. 2011 do 6. 6. 2012 (6,5 měsíce).

41) 48 EC 18/2011 – tvrzeny průtahy v období od 20. 7. 2011 do 20. 1. 2012. Ze spisu se podává, že dne 11. 7. 2011 byla soudu vrácena jako nedoručená zásilka obsahující rozsudek. V tentýž den došlo k vyvěšení sdělení o nedoručené zásilce na úřední desce soudu, které bylo snato 11. 8. 2011. Pokyn k vyznačení právní moci dal kárně obviněný dne 20. 1. 2012. Byla tedy zjištěna nečinnost v době od 11. 8. 2011 do 20. 1. 2012 (5 měsíců). Dle kárně obviněného ohledně tohoto skutku byl návrh podán po uplynutí subjektivní lhůty 6 měsíců (§ 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.), neboť navrhovatelka již 16. 1. 2012 věděla, že se spis u něho nachází. Odkazuje na přípis založený mezi přílohami spisu, kárný senát však žádný takový přípis nenalezl. Nalezl jej však mezi přílohami spisu se sp. zn. 48 EC 262/2010. Je tedy třeba přisvědčit kárně obviněnému, že ohledně těchto skutků byl návrh podán po uplynutí subjektivní lhůty.

42) 48 EC 1/2011 – ve shodě s kárným návrhem byla zjištěna nečinnost v době od 9. 8. 2011 (spis převeden na kárně obviněného soudce) do 20. 1. 2012 (referát k nařízení ústního jednání), tj. 5,5 měsíce.

43) 48 EC 11/2011 - ve shodě s kárným návrhem byla zjištěna nečinnost v době od 1. 6. 2011 (spis převeden na kárně obviněného soudce) do 6. 12. 2011 (referát k nařízení ústního jednání), tj. 6 měsíců.

44) 48 EC 40/2012 – v přípisu kárné navrhovatelky ze dne 31. 7. 2013, kterým byly odstraněny zjevné chyby podaného návrhu, je upřesněno, že se v tomto případě jedná o duplicitu se skutkem označeným pod č. 73.

45) 48 EC 279/2010 - tvrzeny průtahy v období od 6. 6. 2011 do 8. 2. 2012. Ze spisu se podává, že dne 9. 6. 2011 byla soudu vrácena jako nedoručená zásilka obsahující rozsudek. Dne 13. 6. 2011 došlo k vyvěšení sdělení o nedoručené zásilce na úřední desce soudu, které bylo snato 14. 7. 2011. Pokyn k vyznačení právní moci dal kárně obviněný dne 8. 2. 2012. Byla tedy zjištěna nečinnost v době od 14. 7. 2011 do 8. 2. 2012 (necelých 7 měsíců).

46) 48 EC 94/2010 – ve shodě s kárným návrhem byla zjištěna nečinnost v době od 19. 1. 2011 (žádost o opravu rozsudku) do 19. 7. 2011 (vydání opravného usnesení), tj. 6 měsíců. Zde je však třeba přisvědčit kárně obviněnému, že ohledně tohoto skutku byl návrh podán po uplynutí subjektivní lhůty 6 měsíců (§ 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.), neboť z přípisu ze dne 20. 1. 2012 plyne, že v té době navrhovatelka o nečinnosti kárně obviněného mohla vědět. Ačkoli ho v tomto přípise vyzývala k ukončení průtahů týkajících se vyznačení právní moci, které nejsou obsahem kárného obvinění, je prokazatelné, že v té době se navrhovatelka se spisem seznamovala a mohla se seznámit i s předchozími průtahy.

47) 48 EC 207/2010 – tvrzena nečinnost v době od 14. 6. 2011 (podání odvolání) do 8. 2. 2012. Ze spisu však kárný senát zjistil, že v předmětné věci odvolání podáno nebylo. Dne 22. 6. 2011 byl vyhlášen rozsudek, 18. 7. 2011 soudce zadal pokyn k jeho rozeslání a poté 3. 11. 2011 k vyznačení právní moci, což byl poslední úkon ve věci samé. Tvrzená nečinnost tedy zjištěna nebyla.

48) 48 EC 262/2010 – ve shodě s kárným návrhem byla zjištěna nečinnost v době od 23. 8. 2011 (nabytí právní moci rozsudku) do 20. 1. 2012 (vyznačení právní moci), tj. 4,5 měsíce. Zde je však třeba přisvědčit kárně obviněnému, že ohledně tohoto skutku byl návrh podán po uplynutí subjektivní lhůty 6 měsíců (§ 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.), neboť z přípisu ze dne 16. 1. 2012 (viz přílohy spisu) plyne, že v té době navrhovatelka o nečinnosti kárně obviněného věděla, neboť ho na průtahy upozorňovala.

49) 48 EC 271/2010 – tvrzena nečinnost v době od 27. 4. 2011 do 8. 2. 2012. Ze spisu plyne, že dne 27. 4. 2011 byl doručen žalobkyni rozsudek, který žalovanému nebyl úspěšně doručen, a poté nabyl právní moci dne 22. 6. 2011. Dalším úkonem bylo vydání opravného usnesení ze dne 8. 2. 2012. Zde je však třeba přisvědčit kárně obviněnému, že ohledně tohoto skutku byl návrh podán po uplynutí subjektivní lhůty 6 měsíců (§ 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.), neboť z přípisu ze dne 20. 1. 2012 (viz obal spisu) plyne, že v té době navrhovatelka o nečinnosti kárně obviněného věděla, neboť ho na průtahy upozorňovala.

50) 48 EC 276/2010 – tvrzena nečinnost od září 2011 do 16. 1. 2012. Ze spisu plyne, že dne 2. 9. 2011 bylo vydáno usnesení o zamítnutí návrhu na zrušení rozsudku pro zmeškání. Poněvadž doručení tohoto usnesení nebylo úspěšné, učinil kárně obviněný soudce dne 17. 10. 2011 referát vyzývající k opakovanému doručení zásilky (vypravena 20. 10. 2011, dne 25. 10. 2011 uložena do domovní schránky). Dne 9. 11. 2011 pak uplynula odvolací lhůta. Dalším úkonem pokyn vydané opravné usnesení ze dne 16. 1. 2012. Byla tedy zjištěna nečinnost v době od 9. 11. 2011 do 16. 1. 2012 (2 měsíce), která však nemůže být považována za tak dlouhou a významnou, aby založila důvodnost kárného návrhu.

51) 48 EC 264/2010 - ve shodě s kárným návrhem byla zjištěna nečinnost v době od 20. 7. 2011 (nabytí právní moci rozsudku) do 8. 2. 2012 (vyznačení právní moci), tj. 6,5 měsíce. Zde je však třeba přisvědčit kárně obviněnému, že ohledně tohoto skutku byl návrh podán po uplynutí subjektivní lhůty 6 měsíců (§ 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.), neboť z přípisu ze dne 23. 1. 2012 (viz přílohy spisu) plyne, že v té době navrhovatelka o nečinnosti kárně obviněného věděla, neboť ho na průtahy upozorňovala.

52) 48 EC 416/2010 – ve shodě s kárným návrhem byla zjištěna nečinnost v době od 9. 8. 2011 (spis převeden na kárně obviněného soudce) do 20. 1. 2012 (referát k nařízení ústního jednání), tj. 4,5 měsíce.

53) 48 EC 318/2010 – ve shodě s kárným návrhem byla zjištěna nečinnost v době od 9. 8. 2011 (nabytí právní moci rozsudku) do 8. 2. 2012 (vyznačení právní moci), tj. 6 měsíců.

54) 48 EC 333/2010 – ve shodě s kárným návrhem byla zjištěna nečinnost v době od 20. 7. 2011 (nabytí právní moci rozsudku) do 8. 2. 2012 (vyznačení právní moci), tj. 6,5 měsíce. Zde je však třeba přisvědčit kárně obviněnému, že ohledně tohoto skutku byl návrh podán po uplynutí subjektivní lhůty 6 měsíců (§ 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.), neboť z přípisu ze dne 23. 1. 2012 (viz přílohy spisu sp. zn. 48 EC 264/2010) plyne, že v té době navrhovatelka o nečinnosti kárně obviněného věděla, neboť ho na průtahy upozorňovala.

55) 48 C 224/2010 – tvrzeny dva průtahy v období od 28. 3. 2011 do 11. 8. 2011 a od 23. 8. 2011 do 19. 3. 2012. Ze spisu plyne, že dne 28. 3. 2011 bylo vydáno usnesení týkající se identifikace žalované, které bylo doručeno dne 30. 3. 2011. Replika soudu byla doručena ve stanovené lhůtě, a to dne 12. 4. 2011. Dalším úkonem referát ze dne 11. 8. 2011 týkající se doručovací adresy žalovaného (vypraveno 23. 8. 2011 a téhož dne doručeno). Poslední replika soudu doručena dne

2. 9. 2011. Dalším úkonem předvolání k ústnímu jednání ze dne 12. 3. 2012. Byla tedy zjištěna nečinnost v době od 12. 4. 2011 do 11. 8. 2011 (4 měsíce) a od 2. 9. 2011 do 12. 3. 2012 (6 měsíců).

56) 48 EC 411/2010 – ve shodě s kárným návrhem byla zjištěna nečinnost v době od 19. 9. 2011 (spis převeden na kárně obviněného soudce) do 27. 1. 2012 (referát k zaslání žaloby žalované). Dotčená zásilka vrácena soudu dne 16. 2. 2011. Dalším úkonem předvolání k ústnímu jednání ze dne 8. 6. 2012. Byla tedy zjištěna nečinnost v době od 19. 9. 2011 do 27. 1. 2012 (4 měsíce) a od 16. 2. 2011 do 8. 6. 2012 (4 měsíce).

57) 48 C 324/2010 - ve shodě s kárným návrhem byla zjištěna nečinnost v době od 1. 4. 2011 (spis převeden na kárně obviněného soudce) do 23. 8. 2011 (usnesení o zastavení řízení), tj. 4,5 měsíce.

58) 48 C 248/2010 - v přípisu kárné navrhovatelky ze dne 31. 7. 2013, kterým byly odstraněny zjevné chyby podaného návrhu, je upřesněno, že v tomto případě se jedná o duplicitu se skutkem vedeným pod č. 83.

59) 48 C 332/2010 - ve shodě s kárným návrhem byla zjištěna nečinnost v době od 4. 4. 2011 (spis převeden na kárně obviněného soudce) do 22. 9. 2011 (usnesení o zastavení části řízení), tj. 5,5 měsíce.

60) 73 EC 1436/2009 – ve shodě s kárným návrhem byla zjištěna nečinnost v době od 23. 8. 2011 (vrácení spisu Městským soudem v Praze) do 20. 1. 2012 (usnesení týkající se uznání závazku a unesení o doplnění podání). Usnesení doručeno 30. 1. 2012 a replika soudu byla doručena dne 2. 2. 2012. Další úkon proveden dne 22. 5. 2012 (zaslání formuláře o osobních a majetkových poměrech). Byla tedy zjištěna nečinnost v době od 23. 8. 2011 do 20. 1. 2012 (5 měsíců) a od 2. 2. 2012 do 22. 5. 2012 (3,5 měsíce).

61) 48 C 92/2011 - ve shodě s kárným návrhem byla zjištěna nečinnost v době od 6. 8. 2011 (nabytí právní moci rozsudku) do 20. 1. 2012 (vyznačení právní moci), tj. 5,5 měsíce. Zde je však třeba přisvědčit kárně obviněnému, že ohledně tohoto skutku byl návrh podán po uplynutí subjektivní lhůty 6 měsíců (§ 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.), neboť z přípisu ze dne 13. 1. 2012 (viz přílohy spisu) plyne, že v té době navrhovatelka o nečinnosti kárně obviněného věděla, neboť ho na průtahy upozorňovala.

62) 48 C 81/2011 - ve shodě s kárným návrhem byla zjištěna nečinnost v době od 9. 11. 2011 (ústní jednání a vyhotovení protokolu o něm) do 1. 6. 2012 (přípuštění změny žaloby), tj. 6,5 měsíce.

63) 48 C 64/2011 - ve shodě s kárným návrhem byla zjištěna nečinnost v době od 9. 5. 2011 (doručení odporu proti platebnímu rozkazu) do 25. 4. 2012 (usnesení o spojení řízení), tj. 11 měsíců.

64) 48 C 192/2010 - ve shodě s kárným návrhem byla zjištěna nečinnost v době od 30. 3. 2011 (proběhnuvší ústní jednání) do 19. 1. 2012 (referát týkající se předložení spisu JUDr. Novákovi), tj. 9,5 měsíce.

65) 48 C 27/2011 – tvrzeny průtahy v období od 27. 4. 2011 do 25. 8. 2011 a od 25. 8. 2011 do 25. 4. 2012. Ze spisu plyne, že dne 27. 4. 2011 byl spis převeden na kárně obviněného soudce, přičemž jeho prvním úkonem byl dne 25. 8. 2011 referát týkající se vyjádření žalobce k návrhu na přerušování řízení a spojení věcí. Dotčený přípis byl vypraven dne 29. 8. 2011, doručen 1. 9. 2011 a dne 20. 9. 2011 došla soudu odpověď. Další úkon proveden 25. 4. 2012 – vydání usnesení o spojení řízení. Byla tedy zjištěna nečinnost v době od 27. 4. 2011 do 25. 8. 2011 (4 měsíce) a od 20. 9. 2011 do 25. 4. 2012 (7 měsíců).

66) 48 C 207/2010 – ve shodě s kárným návrhem byla zjištěna nečinnost v době od 18. 4. 2011 (usnesení o odročení jednání na neurčito) do 26. 1. 2012 (usnesení o zastavení řízení), tj. 8 měsíců. Navrhovatelka má pravdu, že dle protokolu bylo dotčené ústní jednání odročeno „za účelem rozhodnutí o zpětvzetí žaloby“, kárně obviněnému lze ale přisvědčit, že inkriminované usnesení o zastavení řízení vycházelo nikoli ze zpětvzetí žaloby, nýbrž pro nedostatek procesní způsobilosti žalované. Ze spisu je pak patrné, že podáním ze dne 12. 4. 2010 vyzval právní zástupce žalované soud k zastavení řízení z důvodu absence její právní způsobilosti a dne 18. 4. 2011 vzal na jednání žalobce svůj návrh v plném rozsahu zpět.

67) 48 C 119/2009 – v kárném návrhu tvrzený průtah v délce trvání 12-ti měsíců nebyl nijak upřesněn. Z obsahu spisu se podává, že návrh na zahájení řízení byl podán dne 23. 3. 2009, dne 27. 7. 2009 vyzval soud žalobkyni k zaplacení soudního poplatku (zaplacen 14. 8. 2009), jednání bylo nařízeno na 2. 11. 2009. Za účelem doplnění dokazování bylo jednání odročeno na 30. 11. 2009 a na tomto jednání byl vyhlášen rozsudek. Proti rozsudku bylo podáno odvolání, o kterém Městský soud v Praze rozhodl dne 30. 9. 2010 tak, že napadený rozsudek zrušil a věc postoupil jako soudu věcně příslušnému Městskému soudu v Praze. Následně Mgr. P. účastníky dne 12. 10. 2010 vyzval k vyjádření ve lhůtě 10 dnů, neboť je informoval o tom, že věc předloží nadřízenému vrchnímu soudu k rozhodnutí o věcné příslušnosti (vyjádření soud obdržel dne 7. 1. 2011). Toto však nakonec neučinil a spis předložil městskému soudu až dne 31. 7. 2012. Nečinnost tak soud shledal v době od 7. 1. 2011 do 31. 7. 2012 (19 měsíců).

68) 48 C 94/2011 – tvrzen průtah v období od 30. 9. 2011 do 1. 6. 2012. Ze soudního spisu plyne, že dne 30. 9. 2011 byl učiněn referát týkající se výzvy žalobkyně k upřesnění informací důležitých pro řízení, která byla vypravena dne 5. 10. 2011, doručena dne 11. 10. 2011, přičemž 14-denní lhůta pro repliku marně vypršela 26. 10. 2011. Dalším úkonem soudce usnesení o připuštění změny žaloby, zastavení řízení a vrácení soudního poplatku ze dne 1. 6. 2012. Byla tedy zjištěna nečinnost v době od 26. 10. 2011 do 1. 6. 2012 (7 měsíců).

69) 48 C 90/2011 – v přípisu kárné navrhovatelky ze dne 31. 7. 2013, kterým byly odstraněny zjevné chyby podaného návrhu, je upřesněno, že v tomto případě se jedná o duplicitu se skutkem vedeným pod č. 88.

70) 48 C 242/2010 – ve shodě s kárným návrhem byla zjištěna nečinnost v době od 8. 4. 2011 (spis převeden na kárně obviněného soudce) do 24. 8. 2011 (referát k nařízení ústního jednání), tj. 4,5 měsíce.

71) 48 EC 358/2010 – tvrzeny průtahy v období od 1. 4. 2011 do 1. 9. 2011, od 1. 9. 2011 do 27. 1. 2012 a od 27. 1. 2012 do 7. 6. 2012. Ze spisu plyne, že dne 1. 4. 2011 byl spis převeden na kárně obviněného soudce. Jeho prvním úkonem byl referát ze dne 1. 9. 2011 (žádost o dotázání se ČSSZ Praha a CEV, o lustraci žalovaného v katastru nemovitostí a o zaslání přípisu žalobci). Poslední replika byla soudu doručena dne 15. 9. 2011 (sdělení žalobce). Dalším úkonem bylo usnesení o ustanovení opatrovníka ze dne 27. 1. 2012, následným pak nařízením ústního jednání dne 7. 6. 2012. Byla tedy zjištěna nečinnost v době od 1. 4. 2011 do 1. 9. 2011 (5 měsíců), od 15. 9. 2011 do 27. 1. 2012 (4,5 měsíce) a od 27. 1. 2012 do 7. 6. 2012 (4 měsíce).

72) 48 EC 48/2010 – tvrzeny průtahy v období od 24. 2. 2011 do 28. 7. 2011, od 28. 7. 2011 do 9. 2. 2012 a od 9. 2. 2012 do 15. 6. 2012. V případě prvních dvou průtahů je však třeba přisvědčit kárně obviněnému, že ohledně těchto skutků byl návrh podán po uplynutí subjektivní lhůty 6 měsíců (§ 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.), neboť z přípisu ze dne 23. 1. 2012 (viz obal spisu) plyne, že v té době navrhovatelka o nečinnosti kárně obviněného věděla (nebo mohla vědět), neboť ho vyzývala k provedení dalších úkonů. K třetímu skutku soud ze spisu zjistil, že referátem ze dne 8. 2. 2012 kárně obviněný soudce vyzval k doručení žaloby žalovanému. Přípis byl vypraven dne 9. 2. 2012 a dne 29. 2. 2012 se zásilka soudu vrátila. Dalším úkonem byl přípis slovenskému registru obyvatel ze dne 14. 6. 2012. Byly tedy zjištěny průtahy v době od 29. 2. 2012 do 14. 6. 2012 (3,5 měsíce).

73) 48 EC 40/2010 – tvrzené průtahy v období od 8. 10. 2010 do 1. 6. 2011 a od 27. 7. 2011 do 20. 1. 2012. Ze spisu plyne, že 8. 10. 2010 se soud obrátil přípisem na Ředitelství služby cizinecké policie a na ČSSZ, které přípisem odpověděly 15. 10. 2010, respektive 21. 10. 2010. Dalším úkonem byl referát ze dne 31. 5. 2011 (přípis ve věci evidence občanských průkazů), který byl vypraven až 27. 7. 2011. Náležitá odpověď na soud dorazila 11. 8. 2011. Další úkon následoval dne 20. 1. 2012 – referát ve věci nařízení ústního jednání. Byly tedy zjištěny průtahy v době od 21. 10. 2010 do 31. 5. 2012, respektive 27. 7. 2011 a od 11. 8. 2011 do 20. 1. 2012. Zde je však třeba přisvědčit kárně obviněnému, že ohledně obou skutků byl návrh podán po uplynutí subjektivní lhůty 6 měsíců (§ 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.), neboť z přípisu ze dne 16. 1. 2012 (viz obal spisu) plyne, že v té době navrhovatelka o nečinnosti kárně obviněného věděla, neboť ho na průtahy upozorňovala a žádala okamžitý postup ve věci.

74) 48 EC 334/2010 – ve shodě s kárným návrhem byla zjištěna nečinnost v době od 1. 4. 2011 (spis převeden na kárně obviněného soudce) do 23. 8. 2011 (referát k nařízení ústního jednání), tj. 4,5 měsíce.

75) 48 EC 114/2010 – ve shodě s kárným návrhem byla zjištěna nečinnost v době od 1. 4. 2011 (spis převeden na kárně obviněného soudce) do 24. 8. 2011 (referát k nařízení ústního jednání), tj. 4,5 měsíce.

76) 48 EC 350/2010 – ve shodě s kárným návrhem byla zjištěna nečinnost v době od 1. 4. 2011 (spis převeden na kárně obviněného soudce) do 23. 8. 2011 (referát k nařízení ústního jednání), tj. 4,5 měsíce.

77) 48 EC 335/2010 – ve shodě s kárným návrhem byla zjištěna nečinnost v době od 1. 4. 2011 (spis převeden na kárně obviněného soudce) do 24. 8. 2011 (referát k nařízení ústního jednání), tj. 4,5 měsíce.

78) 48 EC 259/2010 – tvrzeny průtahy v období od 11. 3. 2011 do 19. 1. 2012 a od 19. 1. 2012 do 18. 6. 2012. Ve shodě s návrhem zjištěna nečinnost v době od 11. 3. 2011 (ústní jednání a vyhotovení protokolu o něm) do 19. 1. 2012 (referát týkající se přípisů účastníkům – bez odpovědi). Dalším úkonem referát ze dne 17. 4. 2012 (nakonec nevypraven). Dále soudní spis neobsahuje žádné další údaje. Byla tedy zjištěna nečinnost v období 11. 3. 2011 do 19. 1. 2012.

79) 48 C 210/2010 – tvrzena nečinnost v období od 15. 2. 2011 do 9. 7. 2011. Ze spisu se však podává, že řízení ukončeno vydáním platebního rozkazu dne 24. 8. 2010 (právní moci nabyt 30. 9. 2010 – vyznačeno 6. 10. 2010). Navíc veškeré právní úkony činy VSÚ. Tvrzená nečinnost tedy nebyla zjištěna.

80) 48 EC 247/2010 – tvrzena nečinnost v období od 16. 9. 2011 do 18. 1. 2012. Ze spisu plyne, že dne 16. 9. 2011 proběhlo ústní jednání o návrhu na vydání elektronického platebního rozkazu, které bylo za účelem singulární sukcese odročeno na neurčito. Dalším úkonem usnesení o nástupnictví ze dne 18. 1. 2012. Kárně obviněnému nelze přisvědčit, že důvodem průtahu je nepřítomnost žalovaného na jednání dne 16. 9. 2011, protože dotčené ustanovení § 107a o.s.ř. stanoví, že souhlas žalovaného nebo toho, kdo má vstoupit na jeho místo, se nevyžaduje. Byla tedy zjištěna nečinnost v období od 16. 9. 2011 do 18. 1. 2012 (4 měsíce).

81) 48 EC 26/2011 - ve shodě s kárným návrhem byla zjištěna nečinnost v době od 8. 4. 2011 (spis převeden na kárně obviněného soudce) do 24. 8. 2011 (referát k nařízení ústního jednání), tj. 4,5 měsíce.

82) 48 EC 126/2011 – ve shodě s kárným návrhem byla zjištěna nečinnost v době od 25. 8. 2011 (spis předložen kárně obviněnému soudci) do 20. 1. 2012 (referát k nařízení ústního jednání). Zde je však třeba přisvědčit kárně obviněnému, že ohledně tohoto skutku byl návrh podán po uplynutí subjektivní lhůty 6 měsíců (§ 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.), neboť z přípisu ze dne

17. 1. 2012 (viz přílohy spisu) plyne, že v té době navrhovatelka o nečinnosti kárně obviněného věděla, neboť ho žádala o okamžité provedení úkonů ve věci.

83) 48 C 248/2010 - ve shodě s kárným návrhem byla zjištěna nečinnost v době od 1. 4. 2011 (spis převeden na kárně obviněného soudce) do 11. 8. 2011 (referát k nařízení ústního jednání), tj. 4 měsíce.

84) 48 C 1/2011 – tvrzena nečinnost v době od 1. 4. 2011 do 11. 8. 2011. Ze spisu plyne, že spis byl převeden na kárně obviněného soudce dne 11. 4. 2011 a dalším byl referát k nařízení ústního jednání ze dne 11. 8. 2011. Byla tedy zjištěna nečinnost v období od 11. 4. 2011 do 11. 8. 2011 (4 měsíce).

85) 48 C 271/2011 – ve shodě s kárným návrhem byla zjištěna nečinnost v době od 10. 10. 2011 (podání žaloby) do 1. 6. 2012 (zaslání výzvy k zaplacení soudního poplatku), tj. 8 měsíců, i přesto, že dne 11. 1. 2012 došlo soudu zpětvzetí žaloby.

86) 48 C 209/2011 – ze spisu plyne, že dne 5. 8. 2011 byla podána žaloba na vyklizení bytu. Dne 13. 9. 2011 kárně obviněný soudce požádal o připojení spisu týkajícího se dotčené nemovitosti. Dalším úkonem výzva k zaplacení soudních poplatků ze dne 30. 12. 2011 (zaplacený 12. 1. 2012). Dne 30. 1. 2012 vydáno usnesení týkající se výzvy k vyjádření žalovaného (doručeno 13. 2. 2012 – počátek 14-denní lhůty). Další úkon kárně obviněným soudcem neučiněn až do předání spisu dne 30. 6. 2012. Byla tedy zjištěna nečinnost v období od 13. 9. 2011 do 30. 12. 2011 (3,5 měsíce) a od 28. 2. 2012 do 30. 6. 2012 (4 měsíce).

87) 48 C 317/2011 – dne 30. 1. 2012 vyzval soud usnesením žalovaného k vyjádření, následovalo nařízení jednání dne 4. 7. 2012. Ve shodě s kárným návrhem proto nečinnost trvala v době od 30. 1. 2012 do 4. 7. 2012 (5 měsíců).

88) 48 C 90/2011 - ve shodě s kárným návrhem byla zjištěna nečinnost v době od 25. 8. 2011 (spis předložen kárně obviněnému soudci) do 20. 1. 2012 (referát k nařízení ústního jednání), tj. necelých 5 měsíců.

89) 48 C 68/2011 - tvrzena nečinnost v době od 21. 12. 2011 do 30. 6. 2012. Ze spisu plyne, že dne 21. 12. 2012 učiněn referát týkající se přípisu žalobci (vypraven 27. 12. 2012). Odpověď doručena dne 21. 2. 2012. Další úkon kárně obviněným soudcem neučiněn až do předání spisu dne 30. 6. 2012. Byla tedy zjištěna nečinnost v době od 21. 2. 2012 do 30. 6. 2012.

90) 48 C 10/2011 – ve shodě s kárným návrhem byla zjištěna nečinnost v době od 14. 12. 2011 (právní moc rozsudku) do 24. 4. 2012 (vyznačení právní moci), tj. téměř 4,5 měsíce.

91) 48 C 259/2011 – tvrzena nečinnost od 2. 1. 2012 do 30. 6. 2012 (předání spisu). Ze spisu vyplývá, že podáním doručeným dne 2. 1. 2012 byla podaná žaloba vzata zpět. Přípisem ze dne 3. 1. 2012 přesto soudce vyzval žalovanou ke sdělení informací důležitých pro řízení (replika nedoručena). Další úkon kárně obviněným soudcem do předání spisu neučiněn. Přesto z hlediska dispozice řízení se jeví přípis ze dne 3. 1. 2012 nadbytečným, a proto lze konstatovat průtahy v období od 2. 1. 2012 do 30. 6. 2012 (6 měsíců).

92) 48 C 221/2011 - tvrzena nečinnost v období od 30. 12. 2011 do 30. 6. 2012. Ze spisu plyne, že dne 30. 12. 2011 bylo vyhotoveno usnesení týkající se vyjádření žalovaného k žalobě, které bylo doručeno 12. 1. 2012 a lhůta pro vyjádření uplynula 27. 1. 2012. Další úkon kárně obviněným soudcem do předání spisu neučiněn. Byla tedy zjištěna nečinnost v době od 27. 1. 2012 do 30. 6. 2012.

93) 48 C 160/2011 – ve shodě s kárným návrhem byla zjištěna nečinnost v době od 20. 2. 2012 (doručeno vyjádření žalovaného k žalobě) do 30. 6. 2012 (předání spisu kárně obviněným soudcem).

[21.] Z osobního spisu Mgr. P. se podává, že jmenovaný byl dne 12. 12. 2005 jmenován soudcem a přidělen k Okresnímu soudu v Ostravě. Dne 1. 10. 2007 přeložen k Obvodnímu soudu pro Prahu 4, dne 1. 8. 2012 nastoupil na rodičovskou dovolenou, kterou ukončil dne 31. 8. 2013.

[22.] Ze Zprávy o prověrce v senátu 48 C (předseda Mgr. P.) datované k 31. 8. 2009, podepsané Mgr. M. Květem a zaměřené na prověrku 30 spisů z roku 2007 a 30 spisů z roku 2008 a na spisy starší plyne, že kontrolovaný soudce má relativně krátkou praxi, nicméně může v budoucnu vykazovat zlepšující se tendenci, zejména s ohledem na bezprůtahovost a větší pracovní soustředěnost. Postačujícím opatřením proto bude ústní výtka.

[23.] Kárný senát provedl rovněž důkaz rozvrhy práce Obvodního soudu pro Prahu 4 a přehledem výkonnosti Mgr. P., z něhož plyne, že tato výkonnost činila v roce 2007 koeficient 27, v roce 2008 – 38, 2009 – 36, 2010 – 35, 2011 – 53 a v roce 2012 (do 31. 7. 2012) – 48.

V. Posouzení věci soudem

[24.] Kárný senát nejprve konstatuje, že v případě skutků, označených v návrhu pod č. 35, 36, 38, 44, 58, 69, je navrhovatelka v doplnění ze dne 31. 7. 2013 upřesnila v tom smyslu, že se jedná o duplicity, a proto na jejich projednání netrvá. Za těchto okolností se jimi kárný senát výslovně nezabýval (a samostatně nerozhodoval např. ani o zastavení řízení ohledně této části návrhu), neboť je zřejmé, že se jednalo o zjevné omyly, odstraněné navrhovatelkou neprodleně poté, co si je uvědomila.

[25.] Dále se kárný senát zabýval dodržáním subjektivní a objektivní lhůty k podání návrhu na zahájení kárného řízení. Dle ustanovení § 9 zákona č. 7/2002 Sb. totiž musí být návrh na zahájení kárného řízení podán nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy se navrhovatel dozvěděl o skutečnostech, týkajících se kárného provinění, které jsou rozhodné pro podání návrhu; nejpozději však do 3 let ode dne spáchání kárného provinění. Podle ustanovení § 14 písm. a) cit. zákona senát řízení zastaví, byl-li návrh na zahájení řízení podán opožděně. Návrh na zahájení kárného řízení byl u Nejvyššího správního soudu podán dne 10. 1. 2013. Proto se soud mohl s ohledem na běh zmíněné subjektivní a objektivní prekluzivní lhůty meritorně zabývat tvrzenou nečinností toliko u těch skutků a za to období, kde tuto prekluzi neshledal.

[26.] To konkrétně znamená, že soud musel ve shodě s citovanými zákonnými ustanoveními zastavit řízení o kárném návrhu za celé skutky anebo přinejmenším za jejich části, označené v kárném návrhu pod body 4, 5, 25, 29, 30, 31, 32, 34, 41, 46, 48, 49, 51, 54, 61, 72, 73 a 82 (podrobně viz část IV. odůvodnění tohoto rozhodnutí).

[27.] V tomto směru kárný senát neakceptuje argumentaci navrhovatele, učiněnou v průběhu ústního jednání, že k prekluzi může dojít pouze v případě naplnění rozsahu a podoby kárného provinění a že proto v nyní projednávaném případě navrhovatel čekal na takové množství spisů, aby mohl být podán kárný návrh, jelikož na počátku roku 2012 by penzum spisů, kde byly nečinnosti zjištěny, na kárné řízení ještě nepostačovalo. Takovýto výklad pokládá soud za absurdní, protože by ve svém důsledku smysl zákonné prekluzivní lhůty zcela negoval a dotčený soudce by se nacházel ve stavu značné právní nejistoty, zapříčiněné tím, že by sice byl vědom toho, že jeho pochybení zjištěna byla, nicméně záleželo by výhradně na úvaze kárného navrhovatele, kdy by tento návrh podal.

[28.] Podle ustanovení § 87 odst. 1 zákona o soudech je kárným proviněním soudce zaviněné porušení povinností soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. Podle ustanovení § 80 odst. 1 stejného zákona pro soudce platí,

že je povinen vykonávat svědomitě svou funkci a při jejím výkonu a v občanském životě se zdržet všeho, co by mohlo narušit důstojnost soudcovské funkce nebo ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů.

[29.] Kárný senát vyhodnotil důkazy provedené při ústním jednání. Vytýkaná pochybení se týkala výhradně průtahů v řízeních. Kárný senát ze spisů předložených Obvodním soudem pro Prahu 4 zjistil rozhodné skutečnosti, které konfrontoval s tvrzeními obsaženými jak v kárném návrhu, tak v reakci Mgr. P. na něj. Jak bylo soudem účastníkům řízení sděleno již při ústním jednání, v celé řadě spisů, kterými bylo provedeno dokazování, se při vymezení doby nečinnosti mylí jak navrhovatelka, tak kárně obviněný. Častý omyl navrhovatelky plyne z toho, že zcela mechanicky počátek nečinnosti dovozuje pouze z data provedení posledního úkonu, a to bez zohlednění jeho podstaty. Tato tvrzení musel kárný senát v řadě případů revidovat (viz výše). Pokud totiž např. Mgr. P. vyzval účastníky řízení k předložení vyjádření či důkazů a stanovil jim za tím účelem přiměřenou lhůtu, nelze počítat jeho nečinnost již od vydání (případně odeslání či doručení) takovéto výzvy, nýbrž teprve od jejího uplynutí. Jinak řečeno, teprve poté, co soud obdrží požadovaná vyjádření či návrhy, může zpravidla činit úkony další. Proto kárný senát shledal ve shora označených případech důvod ke zpřesnění skutku, tzn. k tomu, že konstatoval nečinnost jen po část doby, uvedené v kárném návrhu.

[30.] K závěru o zproštění pak dospěl kárný senát tam, kde navrhovatelka některé úkony soudu přehlédla zcela; případně byla zjištěná nečinnost natolik krátká a tedy tak málo intenzivní, že nemůže založit kárnou odpovědnost soudce (např. skutky č. 4, 50).

[31.] Kárný senát se však nemohl v řadě skutků ztotožnit ani s názorem kárně obviněného, který často vycházel pouze z časového vymezení doby, kdy se spis nacházel přímo u něj. Je totiž třeba vycházet ze skutečnosti, že soudce, kterému je daná věc přidělena, je za ni odpovědný po celou dobu řízení a jakkoliv je zřejmé, že spis se převážně fyzicky nachází v kanceláři příslušného soudního oddělení a nikoliv přímo v pracovně soudce, nemění to nic na soudcově odpovědnosti za to, že řízení bude plynulé a prosté průtahů. Pokud by totiž kárný senát akceptoval představu, že se soudce z vlastní nečinnosti může „vyvinít“ tím, že nechá spis tzv. „na lhůtě“ v kanceláři, která bude třeba i nepřiměřeně dlouhá či dokonce samoučelná, zcela by pomíjel základní funkci soudů, kterou je ochrana základních práv a svobod. Jinak řečeno, soudy vykonávají službu veřejnosti a jsou proto povinny jednat a rozhodovat v co možná nejkratších termínech. Z pohledu účastníka řízení je pak zcela lhostejno, kde se ten který soudní spis v průběhu řízení nachází. Jeho zájmem je totiž pouze to, aby soud rozhodl rychle a spravedlivě.

[32.] Z konkrétních námitek Mgr. P. poukazuje u skutku č. 85, že nebylo možno po zpětvzetí žaloby řízení hned zastavit, neboť poplatková povinnost vznikla podáním návrhu a poplatek se nevrací celý. I pokud by však kárný senát tento právní názor Mgr. P. akceptoval, nic to nemění na skutečnosti, že žaloba byla podána dne 10. 10. 2011, dne 11. 1. 2012 byla vzata zpět a teprve dne 1. 6. 2012 soud zaslal výzvu k zaplacení soudního poplatku. Jinak řečeno, i když by tento postup kárně obviněného byl po právní stránce shledán správným (resp. přinejmenším právně hájitelným), je třeba přisvědčit navrhovatelce v tom, že v daném řízení byl soud bezdůvodně nečinný od 10. 10. 2011 do 1. 6. 2012, tedy téměř 8 měsíců. Právě tato nečinnost byla také kárně obviněnému navrhovatelkou vytýkána.

[33.] V případě skutku č. 86 Mgr. P. obhajuje svůj procesní postup, kdy se jeví jako ne vždy účelné vedle výzvy k zaplacení soudního poplatku současně zaslat žalovanému žalobu s výzvou k vyjádření. Tento postup kárný senát nerozporuje, nicméně problematickým se jeví časové odstupy jednotlivých úkonů, které v této věci činil, a právě tyto se staly předmětem kárného návrhu.

[34.] Na základě provedeného dokazování lze učinit závěr, že tvrzené průtahy v řízeních byly prokázány, byť nikoliv ve všech případech a zejména nikoliv v tvrzeném rozsahu. Množství

těchto věcí a také délka trvání nečinnosti přitom svědčí o tom, že se ze strany kárně obviněného soudce nejedná o ojedinělé a omluvitelné pochybení, nýbrž že jde o nedostatky trvalého rázu. Jakkoliv je pravdou, že ve většině případů byla zjištěna nečinnost v trvání měsíců (většinou 3-6) a nikoliv let [výjimkou je skutek č. 67 (19 měsíců)], nelze přehlédnout, že tato relativní „krátkost“ nečinnosti je dána též tím, že ze strany vedení soudu docházelo k prověrkám spisů, čímž ve svém důsledku nemohla být v kárném řízení postižena déletrvající nečinnost u některých skutků z důvodu běhu prekluzivní subjektivní lhůty. Navíc, kárný senát nemohl přehlédnout, že ke zmíněné (byť jen několikaměsíční) nečinnosti docházelo v řadě řízení opakovaně. To ve svém důsledku znamená, že celková délka řízení byla nepřiměřeně dlouhá a poškozující účastníky řízení, jelikož z jejich hlediska je samozřejmě rozhodující to, jak dlouho trvá soudní řízení jako celek, a nikoliv, jak velký je „rozestup“ mezi jednotlivými úkony soudu.

[35.] Kárný senát se dále zabýval otázkou, zda toto porušení povinností naplňuje skutkovou podstatu kárného provinění definovanou v ustanovení § 87 odst. 1 zákona o soudech. Podle tohoto ustanovení je kárným proviněním soudce zaviněné porušení jeho povinností, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů. V kárném řízení soudců vedeném dle zákona č. 7/2002 Sb. není pro zavinění stanovena zákonem vyžadovaná specifická forma, kárné provinění lze tedy spáchat jakoukoliv formou zavinění, včetně nevědomé nedbalosti. Jak plyne ze setrvalé judikatury kárných senátů, rozhodování v zákonem stanovených či přiměřených lhůtách je považováno za součást práva na spravedlivý proces (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod; čl. 6 Evropské úmluvy o lidských právech); neodůvodněné průtahy v řízení je proto nutno hodnotit jako zaviněné porušení povinností soudce a jednání způsobilé přinejmenším narušit důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů ve smyslu ustanovení § 87 odst. 1 zákona o soudech. Zejména je namístě zdůraznit, že úkolem soudců je chránit základní práva a tím vykonávat službu společnosti. Průtahy v soudních řízeních poškozují práva účastníků řízení a ve svých důsledcích vedou k nefunkčnosti justice, k oslabování role práva ve společnosti a k porušování elementárního principu právního státu, kterým je právo na rychlou a efektivní soudní ochranu.

[36.] Kárně obviněný soudce namítal na svoji obhajobu, že řada vytýkaných skutků nedosahuje intenzity kárného provinění a že průtahy vznikly též vinou velkého nápadu.

[37.] K tomu kárný senát odkazuje na svůj setrvalý právní názor, podle něhož se činnost soudce vzpírá obecně užívanému normování, neboť se jedná o intelektuálně náročnou práci, vyžadující velkou pečlivost, přesnost a důslednost a rychlost každého řízení závisí nejen na aktivitě soudce, nýbrž také na dalších okolnostech (objektivní obtížnost a pracnost věci, vstřícná komunikace s účastníky řízení, absence procesních překážek atp.). Proto také je nutno vyvarovat se zjednodušené paušalizaci a zobecňování, neboť v konkrétním případě mohou nastat průtahy v řízení, není-li rozhodnuto v řádu dnů či týdnů, avšak v jiné věci průtahy dány být nemusí, byť nebylo rozhodnuto v řádu let. V projednávané věci rovněž není sporu o tom, že kárně obviněný soudce byl zatížen velkým počtem věcí přidělených k rozhodnutí.

[38.] Současně však kárný senát musí konstatovat, že ve většině žalovaných skutků se Mgr. P. nedůvodně nečinnosti dopustil, přičemž bylo rovněž prokázáno, že jeho výkonnost je ve srovnání s ostatními soudci stejného úseku nejnižší. Je rovněž zřejmé, že ze strany vedení soudu byl Mgr. P. opakovaně kritizován a vyzván k nápravě. Zjištěná nečinnost Mgr. P. v předmětných řízeních proto není nahodilá, nýbrž spíše jen dokumentuje jeho celkový způsob práce.

[39.] Na základě provedeného dokazování a ze všech popsanych důvodů proto kárný senát dospěl k závěru, že Mgr. P. porušil svoji povinnost soudce svědomitě vykonávat svoji funkci (§ 80 odst. 1 zákona o soudech) a dopustil se tak jednání, které ohrozilo důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů ve smyslu § 87 odst. 1 cit. zákona.

[40.] Při úvahách o druhu kárného opatření se kárný senát ztotožnil se žalobcem v tom, že odpovídajícím je uložení kárného opatření dle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., tj. snížení platu. Při úvaze o konkrétní výměře snížení platu a době uložení tohoto opatření kárný senát vycházel jako z přitěžujících okolností ze značného počtu věcí, v nichž bylo prokázáno porušení výše uvedených povinností soudce. Nemohl však akceptovat návrh na uložení trestu ve výši 30 % platu po období jednoho roku, a to jednak s ohledem na značnou redukci skutků (v důsledku zproštění či zastavení řízení), které byly navrhovatelkou kladeny Mgr. P. za vinu, a dále s přihlédnutím k délce nečinnosti, která (s jedinou výjimkou) nepřekračovala jeden rok. Kárný soud zohlednil rovněž fakt, že Mgr. P. dosud nebyl nikdy kárně trestán a ani ze strany vedení soudu nebylo tvrzeno, že by s ním byly v minulosti jiné závažnější problémy (viz vyjádření Mgr. Květa v průběhu jednání, v němž kárně obviněného označil za maximálně slušného a vstřícného člověka).

[41.] Z možné výměry snížení platu dle § 88 odst. 2 písm. c) zákona o soudech a soudcích kárný senát zvolil snížení platu o 10 % na tři měsíce, což dle jeho názoru odpovídá závažnosti a intenzitě kárného provinění a uvedeným polehčujícím i přitěžujícím okolnostem na straně kárně obviněného soudce.

P o u č e n í: Odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení **n e n í** přípustné.

V Brně dne 28. listopadu 2013

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda kárného senátu